

РІК XLVII, Ч. 7

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ — 1990 — JULY-AUGUST

No. 7, VOL. XLVII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

РІК XLVII, Ч. 7 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ — 1990 — JULY-AUGUST No. 7. VOL. XLVII

ЗМІСТ

Привіт XXII Конвенції	1
М. Савчак. Слово на відкритті XXII Конвенції Союзу Українок Америки 26-го травня 1990 р.	2
Привіти	3
Резолюції XXII Конвенції СУА	6
Представлення молодих жінок, які одержують відзначення в 1990 році	8
Н. Ліндфорс-Михалевич. Софія Русова	11
Л. Черник. Допомога	13
Лист з України	15
Український Музей	16
С. Гнатенко. Зв'язок Українського Музею в Нью-Йорку з Україною ..	17
Б. Кравців. Калина	20
Вісті з Централі	21
Our Life	
The opening address by the President of the Ukrainian National Women's League of America Maria Savchak, to the XXII Convention of UNWLA, May 26, 1990	22
Resolutions of the XXII Convention of UNWLA	25
М. Bohachewsky-Chomiak. Community Activism: A roundtable discussion at the Convention of UNWLA	27
Харчування. Х. Навроцька	29
Дописи Відділів	30
Пожертви	32
Нашим дітям	34
Посмертні згадки	36
Річні збори	обкл.

Редактор Ірена Чабан.
Редактор "Our Life" — Марта Бачинська.
Адміністратор Наталія Дума.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці: Опанас Заливаха — Купала день..., олія, 1980 р.
Our cover: Kupala Day...; oil. 1980s. Artist: Opanas Zalyvacha.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1990 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська
Іванна Рожанковська
ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Ірина Чайківська	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полцій	— англійська секретарка
Рома Шуган	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Лідія Білоус	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак	— музейно-мистецька
Ольга Тритяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Христя Навроцька	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Оксана Фаріон	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Татіяна Рішко	— Нью-Джерсі
Ірина Свістун	— Огайо
Анастасія Харіш	— Чикаго
Валентина Худовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Евгенія Новаківська	— голова
Лідія Дяченко	— член
Таїса Турянська	— член
Надя Бігун	— заступниця
Лідія Фіцалович	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly — except Aug. by UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC. 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Postmaster: send address changes to OUR LIFE, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Слава Ісусу Христу!

Рим, 3 квітня 1990

Членству Союзу Українок Америки,
Нью-Йорк, Н.Дж. - ЗСА

Хвальне Членство!

Вітаю Вас на XXII Конвенції Вашого Союзу в днях 26, 27 і 28-го травня 1990 р. в Дітройті

Нехай Добрий Господь благословить Вас Своїми всещедрими ласками за Вашу віддану працю, присвячену Богові і Україні. Духом і в молитві буду старатися в час Ваших зайнятть бути разом з вами, благаючи про благословення Бога всемогутнього для Вас і Вашого Союзу. Щоб Ісус Христос, наш Спаситель, захороняв Вас повсякчасно в туземному житті, зсилаючи на Вас Свої ласки, які вислужив нам Своїми стражданнями й жертвою на хресті. Щоб Дух Святий освячував Вас та провадив у Вашій праці на славу Пресвятої Тройці, для добра нашої Української Католицької Церкви й нашого поневоленого але нескореного Народу, за визволення нашої Неньки України.

Нехай ця Конвенція стане наче іспитом сумління у нашому відновленні у Христі Ісусі у другому тисячолітті християнства нашої України.

Бажаю Вам всього найкращого з нагоди Вашої Конвенції. Хай Господь благословить Ваші шляхотні наміри і змагання.

Благословення всемогутнього Бога Отця, Сина і Святого Духа нехай буде на Вас усіх і перебуває назавжди. Амінь.

Мірослав І. Кардинал Любачівський

ВІДКРИТТЯ XXII КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Слово голови СУА Марії Савчак

Вельмишановні й Дорогі Пані!

Ще раз вітаю Вас, Дорогі членки Екзекутиви, Головної Управи, голови відділів, делегатки та гості XXII Конвенції Союзу Українок Америки.

Наша Конвенція відбувається у 65-ліття СУА, що є найстаршою українською жіночою громадською організацією у вільному світі. Поважний вік організації доказує, що вона була заснована на розсудливих і міцних підвалинах та що її жертвенна праця була спрямована для потреб і добра української громади на місцях нашого поселення, тобто в Америці, а також для наших людей у Південній Америці, Східній Європі, зокрема для наших сестер і братів на Україні.

XXII Конвенція СУА відбувається в часи важливих історичних подій, що саме проходять в Україні та в цілій Східній Європі. Ці події мають значний вплив на хід праці нашої організації.

Коли створилася можливість допомоги Україні, Екзекутива зразу вирішила поширити Фонд медичної допомоги дітям і молоді на Фонд допомоги українським дітям, які потерпіли від нуклеарного вибуху в Чорнобилі, а Фонд суспільної опіки поширено на Фонд допомоги Україні. СУА включився в працю громадського Комітету допомоги Україні. Наші відділи провадять на місцях збірку грошей, коців, пеленок, мила і т.п. Окремі особи, які мають зв'язки з фармацевтичними фірмами, постаралися, щоб ті фірми передали через СУА в Україну більшу кількість вітамінів, антибіотиків, шприців, голок для застриків, порошкованого молока. Із грошової збірки СУА передав 20,000 доларів на купівлю додаткових потрібних відживчих харчових продуктів і речей для дітей, зокрема сирит. Доставу зібраних і закуплених речей супроводжує в Україну наша референтка Суспільної опіки Ліда Черник. Метою її поїздки є нав'я-

зати близький контакт з опікунами дітей, привітати їх від нашого членства, а при тому запевнити наших рідних, що ми не забуваємо про них та що наша допомога запланована на довшу мету.

Не можу не поділитися з Вами моїми враженнями з участі у пресовій конференції, що відбулася на летовищі напередодні відлету вантажного літака з вищезгаданим добром в Україну для дітей — жертв Чорнобиля. Мене зворушила до сліз промова Володимира Яворівського, який порівняв Україну до хворої дитини, вилікування і життя якої залежить від якнайшвидшої доставки ліків. Українська еміграція єдина, яка спроможна оздоровити Україну.

Стипендійна акція СУА, яка провела колосальну допомогу українцям в Південній Америці і Східній Європі, стоїть на першому місці в цілій діаспорі та з кожним роком зростає. Ми, однак, повинні застановитися над створенням такої програми, яка охоплювала б теж молодь України та допомагала їй здобути освіту, щоб опісля вони, як науковці чи професіонали, своїм знанням і професійною працею могли піднести рівень всіх ділянок життя України. Це є одним із наших дуже важливих завдань, які слід нам плянувати на довшу мету.

Маючи це на увазі, декілька тижнів тому Екзекутива признала стипендію на 1990 рік молодій студентці з України на її студії у Гарвардському університеті.

В Галичині відновив діяльність Союз Українок. У Києві засновано Українську Жіночу Громаду Руху. Від останніх я одержала привіт, який дозволу собі відчитати. Листа підписали 22 членки. Ми повинні підтримати ініціаторок відновлення жіночих організацій України, пересилаючи їм потрібні інформативні матеріали, а по змозі і матеріальну допомогу.

Українська Католицька Архиепархія

827 NORTH FRANKLIN STREET, PHILADELPHIA, PA. 19123
(215) 627-0143

Ч. 264-90 0
(У відповіді посилається на повше число)

Канцелярія Митрополита

Слава Ісусу Христу !

29 березня 1990

Союз Українок Америки
Високоповажані Пані: Марія Савчак – голова
Марія Томорух – секретар

Високоповажані Пані !

З приємністю прийняв я Ваше ввічливе повідомлення про наступну Вашу Конвенцію, що має відбутися 28-го травня ц.р. у Дітройті.

Радо сповняю Ваше прохання, щоб поблагословити Вас, Ваші наради, бо я цієї думки, що усі Ваші наради будуть для добра нашого народу. Звертаю мої думки до Господа, щоб Дух Святий керував усіма Вашими думками, щоб Ваші ухвали були для прослави Господа й добра народу.

Діяльність Вашого Товариства є добре знана й корисна для усього нашого народу. Зокрема праця жінки-матері, яка виховує нашу молодь, нашу надію і світле майбуття. Ваша діяльність на культурній і організаційній ділянці є успішна й корисна. Та дозвольте, що принагоді Вашої Конвенції я зверну увагу на ще одну переважливу справу.

Історія українського народу виказує, що Христова Церква продовж віків завжди була духовною сільцю, остею національного самобуття й охороною перед винародовленням. Зокрема наглядно видно це, що тут в ЗСА все це, що зберіглося при наших парафіях є нашим цінним скарбом – нашою спадщиною. Пригадаймо собі, що саме перші священники-місіонери кляли підвалини для нашого суспільно-культурного й народного життя у ЗСА. Вони приїжджали з українських земель. Багато приїхало після Другої світової війни. І збільшилися наші парафії. А погляньмо на стан тепер ! Брак священників тут у ЗСА, а вже аж до болю відчуває наш нарід брак священників в Україні. Ми ж тут не масмо, а що ж в подячку пам'ять за минуле ми пішлемо нашому народові в Україну. Матеріальна поміч – так – ми спроможні дати ! Але там відчувають, там прагнуть духовної допомоги, а як в тому випадку ми тут бідні. Тому прошу Вас, заохочую і закликаю до молитов, щоб Господь поблагословив нашу молодь на службу у Христовій Церкві для нашого народу і тут і в Україні. Та ж другі народи посилають місіонерів до Африки, а чи ж не повинні ми післати нашому народові !

Усім Вам, членам Вашої Конвенції пересилаю моє Архирейське Благословення.
Нехай Бог миру буде завжди з Вами !

+ *Савчак, Ат.*
Митрополит

Це частинно наші завдання, які стосуються рідного краю.

Гляньмо тепер, як виглядала наша праця та що ми зробили і повинні робити, щоб забезпечити міцну майбутність Союзу Українок Америки. Тільки сильна організація може подолати завдання, які ми взяли на себе. Як Вам відомо, Дорогі Пані, на початку минулої каденції одним із найважливіших завдань, які взяла на себе Головна Управа СУА, було приєднати до організації якнайбільшу кількість членок. Мушу з признанням ствердити, що кампанія приєднання членства, яку повела заступниця голови для організаційних справ, принесла гарні висліди: засновано 5 нових відділів, приєднано понад 400 членок, два відділи відновили свою діяльність. Тут мушу підкреслити, що міжокружні організаційні конференції, які були добре підготовані та на належному рівні, у великій мірі допомогли у приєднанні членів. Недискусійним є, що членка — це підстава організації. Для

того, щоб ми могли розгорнути працю, необхідно мати постійний приріст членства.

З незалежних від нас причин, минулої каденції не відбулася третя з черги жіноча конференція "Українська жінка у двох світах". Дві попередні були успішні під кожним оглядом — за виїмком одного: ми не поповнили рядів СУА новими членками. Вірю, що третя конференція матиме на увазі саме цю важливу справу.

З великим жалем стверджую, що плеканню і збереженню української мови відділи не присвятили належної уваги. Єдина Округа Північного Нью-Йорку влаштувала курси навчання української мови. Моя подяка і признання за це організаторам. Я впевнена в тому, що в наступній каденції ця справа виглядатиме набагато краще. Нам не вільно занедбувати вивчення і плекання української мови, нашої історії, культури. Цим ми дамо велику підтримку Україні у її змаганнях за відродження мови, пізнання

"Будьте відважні:

Я світ переки!"

REV. O. R. HARBUZIUK
President (USA)

REV. J. PAPROCKY
Vice-President (USA)

REV. J. DUMYCH
Vice-President (Canada)

REV. V. DOMASHOVETZ
General Secretary (USA)

REV. D. MARYCHUK, B. Th.
Deputy Secretary (USA)

REV. J. IWASKIW
Treasurer (Canada)

REV. M. JAKUBOVICH
Deputy Treasurer (USA)

EXECUTIVE COMMITTEE
MEMBERS:

B. Slobodian (UBC)

M. Podworlak (PHDP)

A. Kosciula (UVG)

Mrs. Nina Wozny (AWA)

Rev. O. Charpenak (ABY)

Rev. S. Tymasz (UBCC)

Rev. P. Pasiecznik

Rev. A. Hurya, M.A.

HONORARY MEMBERS:

Rev. M. Bendiko

Rev. B. J. Bura

Rev. G. Domashovetz

Rev. G. Goral

Rev. Dr. J. Homimuk

Ivan Jarnola

Rev. W. Kowalik

Rev. M. Kowalski

Rev. J. Platkowski

Rev. J. Polachuk

Rev. Z. Rechun-Panko

Rev. W. Rosok

COMMITTEE MEMBERS:

S. Byszkowski (Canada)

Rev. P. Donchenko (England)

Rev. T. Iwaszenko (Australia)

Rev. Dr. C. Kostiw (Canada)

Rev. T. Lubovich (USA)

T. Lucyk (Canada)

D. Mikolajczuk (Canada)

C. Nedaialowski (USA)

Rev. A. Pawluc (USA)

Pastor I. Podoljak (Australia)

Pastor N. Okrowec (Argentina)

Rev. B. Sauchuk (USA)

Rev. L. Samanetz (Australia)

Pastor I. Slobodian (Paraguay)

Rev. B. Stourma (USA)

Rev. I. Tarasik (Canada)

Rev. M. Tarasik (USA)

Rev. M. Tshuk (USA)

M. Zabolotny (Canada)

All-Ukrainian Evangelical Baptist Fellowship

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКЕ БРАТСТВО

6751 Riverside Drive - Berwyn, Illinois 60402, USA - (312) 788-0999 / 832-0709

MAY 23 1990

Дня 17-го травня 1990 року

Союзові Українок Америки
Вельмишановним Паням
Марії Савчак, голові
Марії Томоруг, секретарці

Дорогі мої Пані Маріє Савчак і Маріє Томоруг!

Щиро дякую за повідомлення про 22-гу Конвенцію Союзу Українок Америки, яка відбуватиметься в Дітроїті. Це чудово, що в рік допомоги Україні, Ви будете мати свою конвенцію!

Союз Українок Америки - заслужена наша інституція й я від усього серця вітаю Вашу Конвенцію і молюся, щоб Великий Бог поблагословив її і наділив великими успіхами, щоб Христос був прославлений.

Я прошу Бога, щоб Ваші ділові наради і всі імпрези були успішними і щоб Бог був звеличений у всій Вашій великій праці для добра України й українських церков, які несуть слово спасіння, слово правди для наших родин і всієї нації. Щастя Вам, Боже!

Слава Ісусу Христу!

У молитвах за Вас і Вашу Конвенцію -

Щиро Ваш у Христі

пастор Олекса Гарбузук
голова Всеукраїнського
Євангельсько-Баптистського
Братства

OPГ/or

правдивої історії України, збереження її культурних надбань.

Виховна референтура відновила свою діяльність. Вона не діяла в часі між XX і XXI Конвенціями. Вітаємо новий почин референтури — цілоденну захоронку для українських дітей.

Початок минулої каденції проходив під знаком святкування 1000-ліття Християнства в Україні. Наші округи, відділи, окремі членки активно включилися в них. Тепер чекаємо на висліді праці сестри д-р Софії Сенік над історією Української Католицької Церкви, на що відділи США зложили декілька тисяч доларів.

Округи і відділи позитивно відгукнулися на появу книжки д-р Марти Богачевської-Хом'як "Фемініст деспайт темселфс", влаштувавши їй авторські вечори, де масово розпродувано книжку. Згадана праця одержала дуже позитивну критику західних іс-

ториків жіночого руху, а також дістала три нагороди. Гратулюємо Вам, пані Марто. Незабаром книжка появиться українською мовою і тоді ми прохатимемо Вас, Дорога Пані, шукати за спонсорами, щоб вислати її в Україну, де книжку вже очікують.

Тепер д-р Марта Хом'як підготовляє до друку збірку статей і промов у польському соймі голови Союзу Українок сенаторки Мілени Рудницької. Плануємо видати її спільно з Науковим Товариством ім. Шевченка у 1992 році, тобто у століття з дня народження Мілени. Зайвим є твердити, що такі видання потрібні як в Україні, так і тут, тому нашим обов'язком є дбати про їх появу.

Чотирнадцять років тому заходом Союзу Українок Америки постав Український Музей. Він — наша гордість і ми повинні його всеціло підтримувати, що наші відділи й роблять. Наші членки включаються у працю місцевих комітетів для придбання фондів на

Привітання Почесних Голів СУА Лідії Бурачинської та Іванни Рожанковської заступницею Голови Конвенційного Комітету Лідією Колодчин і Головою Округу Дітройт Орисяю Лончиною.

Convention Vice President, Lidia Kolodchyn and Detroit Regional President Orysia Lonchyna welcome the Honorable Presidents of UNWLA - Lidia Burachynskyj and Ivanna Rozhankovsky.

новий і так потрібний будинок УМ і дуже часто нею проводять.

Репрезентація нині є однією з найважливіших ділянок праці нашої організації — вона є нашим "вікном у світ". В минулій каденції ми мали на цьому відтинку гарні успіхи. Союз Українок Америки є членом Національної Ради Жінок США і має своїх постійних відпоручниць в її ексекютиві та управі. Значним досягненням СУА в минулій каденції була наша активна участь у святкуванні 100-ліття Міжнародної Ради Жінок та Національної Ради Жінок США. Про це були обширні повідомлення в "Нашому Житті" та взагалі у пресі. Ми взяли участь у 98-ій Міжнародній Конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клубів, що відбулася в Тулсі, Оклахома, в липні цього року, Федерація святкуватиме в Нью-Йорку своє 100-ліття. Ми взяли активну участь у V Конгресі СФУЖО, а також у V Конгресі СКВУ, де я ввійшла з рамени СФУЖО до президії СКВУ. Це є нашим значним досягненням. Такого роду досягнення не "падуть з неба" — на них треба заслужити послідовною працею. Наші округи і відділи морально і матеріально підтримують працю СФУЖО, а також працю СКВУ.

Участь представниць СУА у таких конвенціях і конгресах є конечна, але вона є дуже коштовна і я прошу Шановних Пань, делегаток застановитися над створенням Фонду Репрезентації, що пропонуватиме Конвенції Фінансова Комісія.

Журнал "Наше Життя", яким ми гордимось, був в кризі. Як відомо, з кінцем лютого ц.р. зрезигнувала з посту редакторка журналу Уляна Любович. Ексекютива старалася за всяку ціну налагодити безперебійну і своєчасну появу журналу. Заангажовано на працю Ірину Чабан, яка допомагала в праці У. Любович, і вирішено, що редакційна колегія видаватиме "Наше Життя" до часу Конвенції. Виглядає, що нам вдасться налагодити так конечну своєчасну появу журналу. Вже появилася травневе число, а червневе здано до друку. Піднесено висоту передплати журналу тому, що кошти його видавання

є неспівмірні з передплатою. Старатимемось, щоб не було ані одного Відділу, який не мав би 100-відсоткової передплати нашого журналу. Нині є понад 60 відділів, які мають 100-відсоткову передплату журналу. Вірю, що на наступну Конвенцію не буде вже відділу, який не виконав би цього статутного зобов'язання.

Кінчаючи мій огляд праці за останню каденцію стверджую, що вона проходила справно і гармонійно — відгук округ і відділів на наші обіжники був задовільний — звітування назагал було точне і своєчасне. Окружні з'їзди, в яких я брала участь, а також міжокружні конференції, були на бажаному рівні. Відносно конференцій вважаю, що вони є **дуже потрібні**. З приємністю стверджую — зрештою не вперше, — що, порівнюючи Союз Українок з будь-якими іншими організаціями, українськими чи неукраїнськими, тими, які я мала змогу пізнати, я мушу гордитися нашою.

Моя сердечна подяка членкам Ексекютиви, членкам Головної Управи, зокрема головам окружних управ за підтримку і гармонійну співпрацю. Дякую працівникам нашої канцелярії за їхню віддану працю. Моя окрема подяка Окружній Управі Нью-Йорку, яку очолює Леся Гой, за їхню позитивну постанову до потреб Ексекютиви. На протязі 15-ти років Округа займається прохарчуванням учасниць засідань Головної Управи і Конференцій голів окружних управ. Це неабияке додаткове навантаження для Округи і за це моє Вам признання і подяка.

Окрема подяка редактор Улянці Любович за її довголітню працю на пості редактора "Нашого Життя". Її передові статті, а також підбір матеріалів піднесли рівень журналу та здобули йому признання читачів.

Вірю, що наша Конвенція проходитиме якнайкраще та в дружній атмосфері, а всі наші рішення матимуть на увазі добро організації та добро українського народу. Дякую!

Многая літа!

РЕЗОЛЮЦІЇ ХХІІ КОНВЕНЦІЇ СУА

1. Конвенція вітає творення жіночих організацій на Україні, як важливу подію історичного значення, бажає успіху в заходах для відродження нації. Союз Українок Америки висловлює готовність співпрацювати та допомагати в організаційних потребах.

2. З уваги на силу зорганізованого жіноцтва і його вплив на громадське життя, учасниці ХХІІ Конвенції закликають жінок українського походження або приналежних до української спільноти включитися у працю Союзу Українок Америки.

3. Конвенція закликає членство СУА поширювати в американському середовищі інформації про нуклеарну катастрофу в Чорнобилі та подбати про всесторонню допомогу від урядових чинників і приватного сектора для потерпілих.

4. СУА закликає членство сприяти консолідації місцевих громад, щоб цим у так важливий вирішальний історичний момент підтримати відродження України.

Конвенція підтримує постанови попередніх Конвенцій і доручає:

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА

1. Використовувати усі можливі нагоди для пропагування Союзу Українок Америки та поширювати інформації про його працю.

2. Посилити акцію приєднання членок до Відділів та творення нових Відділів, особливо з жінками молодого покоління.

3. Популяризувати між членками важливість акції приєднання вільних членок на терені Америки.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

1. У співзвучності з проголошенням СКВУ декади української мови звертати особливу увагу на збереження та вживання української мови в організованому і особистому оточенні, нав'язуючи постійний контакт (зв'язок) з Товариством української мови ім. Тараса Шевченка в Україні.

2. Заохочувати молоде членство включатися в ті організовані поїздки на Україну, які мають на меті культурний обмін.

3. Для інформації чужомовного світу підтримувати ініціативу перекладу творів сучасних українських письменників на англійську мову.

РЕФЕРЕНТУРА МИСТЕЦТВА І МУЗЕЮ

1. Творити гуртки любителів народного мистецтва для дітей та молоді.

2. Записувати усну історію від нащадків перших поселенців та тих осіб, які прибули до Америки після Другої світової війни.

3. Продовжувати допомогу Українському Музеєві в Нью-Йорку у його розбудові, а також ініціювати громадські Комітети для збірки фондів на ту ціль.

4. Подбати, щоб Український Музей в Нью-Йорку видав довідник про правильне влаштування виставок народного мистецтва.

5. Співпрацювати з Комітетом у Нью-Джерзі, що опікується українською виставкою в Американському Музеї Еміграції під Статуєю Свободи на Острові Сліз (Елліс Айленд).

6. Закликати членок СУА стати членами Українського Музею, а Відділи — добродіями.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

1. Посилити творення (організування) світличок і цілоденних захоронок для українських дітей, влаштовувати "Дні Дитини".

2. Влаштовувати для батьків гуртки на виховні теми, поширювати в громаді інформації про світлички і цілоденні захоронки.

3. Подбати про видання відповідних книжок для дітей шкільного віку, а також для виховниць дошкільця.

4. Проводити підготовчі курси для вчителів світличок з застосуванням найновіших методів навчання.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

1. Продовжувати підтримку "Фонду медичної допомоги дітям і молоді", який включає поміч жертвам Чорнобиля, та Фонд Суспільної Опіки "Поміч Україні".

2. Звернути особливу увагу на допомогу старшим віком, самотнім особам, зокрема членкам СУА, по домах, шпиталях і приміщеннях для старших.

3. Продовжувати матеріальну допомогу "бабусям", потребуючим в Європі і Південній Америці.

4. Поширити програму озвучених українських книг для незрячих, що існує у США при Клівлендському Товаристві для сліпих, по всіх наших громадах і на Україні.

РЕФЕРЕНТУРА ЗОВНІШНІХ ЗВ'ЯЗКІВ

1. Підтримувати загальногромадські акції в користь української справи при допомозі листів і зустрічей зі сенаторами і представниками Конгресу.
2. Включатися в американські політичні партії та брати в них активну участь, інформуючи при тому про українські справи.
3. Продовжувати активну співпрацю з Національною Радою Жінок США.
4. Нав'язати зв'язки з місцевими осередками радіо- і телекомунікації та преси з метою інформації про українську спільноту і її проблеми.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

1. Для поширення круга читачів журналу "Наше Життя" збільшити кількість англomовних сторінок при допомозі англomовного членства.
2. Надавати моральну і матеріальну підтримку журналові.
3. Писати про досягнення Союзу Українок Америки в загальногромадській пресі з метою ознайомити громаду з багатогранними формами праці нашої організації.
4. Нав'язати пресові зв'язки з українськими журналами в Україні.

5. Закликати Відділи спонсорувати висилку журналу "Наше Життя" в Україну.

РЕФЕРЕНТУРА СТИПЕНДІЙ СУА

1. Продовжувати Стипендійну Акцію СУА та поширити її на терен України.
2. Подавати інформації про те, де можна студіювати україністику в США, Канаді та Європі.
3. Робити заходи, щоб стипендіанти СУА після закінчення студій та влаштування на працю ставали спонсорами стипендій.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

1. Піднести річну вкладку Відділів на 10%.
2. Додати до обов'язкових вplat даток на фонд репрезентації:
до 20 членок — 50 дол., 21-35 членок — 75 дол., 36-60 членок — 100 дол., 61 і вище членок — 125 дол.
3. Заохочувати Відділи збільшити добровільні датки на Пресовий фонд "Нашого Життя" та підшукувати надалі спонсорів сторінок "Нашого Життя".
4. Повести посилену кампанію для досягнення суми 100,000 дол. на Запасний фонд "Нашого Життя" і суми 100,000 на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ В СКЛАДІ:

Іванна Ратич, — голова,
Марія Крамарчук — член,
Ірина Чайківська — член,
Леся Гой — член,
Орися Лончина — член,
Анастасія Хариш — член,
При допомозі почесної голови Іванни Рожанковської.

Вид на залю. Зліва Розалія Полчій, Марта Богачевська-Хомяк, Лідія Гладка, Іванна Ратич, Ольга Третьяк, Марія Томоруг.
View of the hall. Fr.l.: Rosalie Polche, Martha Bohachevsky-Chomiak, Lidia Hladky, Ivanna Ratych, Olha Trytiak, Maria Tomorug.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ПРЕДСТАВЛЯЄ МОЛОДИХ ЖІНОК, ЯКІ ОДЕРЖУЮТЬ В 1990 РОЦІ ВІДЗНАЧЕННЯ ЗА НЕПЕРЕСІЧНІ ОСЯГНЕННЯ

OKSANA H. BALTAROWICH-HUD
Assistant Professor of Ultrasound Diagnosis,
Department of Radiology, Thomas Jefferson
University

ОКСАНА Г. БАЛТАРОВИЧ-ГУДЬ
Професор методів ультразвукової діагнози відділ радіології. Університет ім. Томаса Джефферсона

Оксана Балтарович закінчила з найвищими відзначеннями Вейнську Стейт-ову Вищу Медичну Школу, спеціалізувавшись в радіології і методах ультразвукової діагнози. Є автором 22 статей в медичних журналах, двох розділів у підручниках і 31 абстракту. Неодноразово читала наукові доповіді. Досвід її викладацької діяльності включає лекції, які належать до I-ої категорії Американської Медичної Асоціації і які вона читала в шпиталі при Університеті ім. Томаса Джефферсона та в інших вищих медичних школах. Д-р Балтарович одружена і має трьох малих дітей. Вона бере активну участь у праці українських організацій, її обрано на голову Українського Лікарського Товариства, Відділ Філадельфія.

Upon graduation from Wayne State Medical School with highest honors, Oksana Baltarowich-Hud specialized in Radiology and Ultrasound Diagnosis. She published 22 refereed articles in medical journals, two chapters in textbooks, 31 abstracts, and gave numerous scientific presentations. Her teaching credits include AMA Category I lectures at Thomas Jefferson University Hospital and other medical schools. Dr. Baltarowich-Hud is married and has three young children. She is active in Ukrainian organizations and President-Elect of the Ukrainian Medical Association, Branch Philadelphia.

OKSANA DACKIW
U.S. Department of Defense. Washington, DC

ОКСАНА ДАЦКІВ
Strategic Trade Analyst Департамент Оборони США.
Вашінгтон, Д.К.

Оксана Дацків здобула в Колумбійському Університеті ступінь доктора в ділянці міжнародних взаємин, спеціалізувалася в політиці оборони. Її обов'язки включають представництво Департаменту Оборони в Координаційному Комітеті для контролю над експортом, переговори про комп'ютери та напівпровідники, також різні спеціальні дослідження. Д-р Дацків була консультантом Центру стратегічних та міжнародних студій, працювала в Гарвардському Університеті, мавши дотацію від Фундації Форда. Вона є активним членом української громади у Вашингтоні, недавно її обрали на голову Вашингтонської групи.

Oksana Dackiw graduated from Columbia University with a Ph.D. in International Relations, specializing in the area of defense policy. Her present responsibilities encompass DOD representative to COCOM (Coordinating Committee for Export Controls) negotiations on computers, semiconductors, and various special studies. She has professional experience as a consultant to the Center for Strategic and International Studies and was a Harvard University, Ford Foundation Fellow. Oksana Dackiw is an active member of the Ukrainian community in Washington and was recently elected President of the Washington Group.

ROXANNE J. DECYK
Senior Vice President, Dealer Planning and Development. Navistar International Transportation. Chicago, IL

Roxanne J. Decyk holds a J.D. with honors from Marquette University Law School where she graduated number one in her class. She joined Navistar in 1981, and in 1989 she was appointed senior vice president with responsibility for all distribution strategy, dealer contract administration, dealer systems, and dealer profitability planning. In 1987, she was in Business Week's cover story on "Corporate Women", and in 1988 Today's Chicago Woman published an article on her under the caption "Roxanne Decyk, Navistar's Rising Star". Roxanne Decyk is married.

РОКСАНА І. ДЕЦИК

Старший заступник президента, відповідальна за планування торговельної мережі і розбудови. Міжнародна транспортна корпорація Навістар. Чікаго, Ілл.

Роксана І. Децик дістала ступінь доктора права з відзначенням у Правничій школі Маркетського Університету, в класі випускників була на першому місці. В 1981 році вона почала працювати в Корпорації Навістар, а в 1989 році її було призначено на старшого заступника президента з відповідальністю за методи поширення товарів, керівництво укладанням контрактів та торговельною мережею, також за планування доходу торговців. У 1987 році про неї згадано в журналі Business Week у передовій статті на тему — жінка в корпораціях. В 1988 році журнал Today's Chicago Women вмістив про неї статтю під заголовком — "Роксана Децик — нова зірка в Корпорації Навістар". Роксана Децик одружена.

ANNA M. LEWAK
Patent Attorney, Harness, Dickey & Pierce. Birmingham, MI

Anna M. Lewak earned her J.D. cum laude from Wayne State University and, in 1989, admission to the U.S. Court of Appeals of the Federal Circuit. At present her responsibilities encompass patent application and prosecution in the biotechnical, chemical and mechanical arts; patent validity and infringement analysis, trademark and copyright application and prosecution, and litigation support in intellectual property and anti-trust actions. She is the only woman in one of the oldest, most prestigious law firms in the northeast. She is married and active in the Ukrainian community.

АННА М. ЛЕВАК

Адвокат у справах патентів, Адвокатська фірма Harness, Dickey & Pierce Бермінгем, Мічиген

Анна М. Левак дістала ступінь доктора права cum laude у Вейнському Стейтовому Університеті, у 1989 році її допустили до Суду Сполучених Штатів другої інстанції федеральної округи. Нині вона є єдиною жінкою, що працює в одній з найстарших і найбільш престижних адвокатських фірм у північно-східній частині Сполучених Штатів. До її обов'язків належить праця над заявами про приділення патентів у ділянках біотехніки, хемії і механіки; також вона відповідає за законність патентів і аналізу порушень відповідних законів, працює над заявами і над судовим розслідуванням у справі фабричних і торговельних марок та забезпечення авторських прав, відповідає за ведення справ оспорювання і підтримки цих прав. Анна Левак одружена, бере участь у житті української громади.

JULIANA OSINCHUK
Concert Pianist, Assistant Professor of Music,
SUNY. Purchase, NY

ЮЛІЯНА ОСІНЧУК

Концертна піаністка, викладач музики в Університеті
Стейту НьюЙорк. Перчез, Н.Й.

Юліяна Осінчук здобула ступінь доктора мистецтва музики в Джуліярд-школі і стала піаністкою широкого діапазону — виступає сольо і в складі камерних ансамблів у най-славетніших концертних залах світу, включно з Alice Tully Hall у Лінкольн-Центрі в Нью-Йорку. Рецензенти із захопленням писали про її концерти, програма яких постійно включає твори українських композиторів. Записи виступів Юліяни Осінчук передають на радіо-програмах у багатьох містах США, Канади і Європи. Українська громада в США добре знає піаністку завдяки її концертам на користь Українського Музею.

The recipient of a doctor of musical arts degree from the Juilliard School, Juliana Osinchuk is one of today's most versatile artists. She has appeared as both soloist and chamber musician in many of the world's leading concert halls, including Lincoln Center's Alice Tully Hall. Her recitals which included works by Ukrainian composers regularly received rave reviews. Juliana Osinchuk has also been featured on radio broadcasts in cities throughout the U.S., Canada, and Europe. To the Ukrainian community Juliana is well known through her concerts for the benefit of the Ukrainian Museum.

VIRLANA TKACZ
Theatre Director. New York

ВІРЛЯНА ТКАЧ

Режисер. Нью-Йорк

Діставши освіту в Беннінгтон-коледжі і Колумбійському університеті, Вірляна Ткач здобула признання театральних критиків за свою режисерську працю в театрах Нью-Йорку. Як театрознавець, вона цікавиться театром "Березіль", найбільше його київським періодом. У своїй останній виставі "Світло зі Сходу" вона познайомила широку публіку з методами Курбаса, також опублікувала про нього статті в журналі Theatre History Studies. В програмі Гарвардської літньої школи українознавства Вірляна Ткач уже кілька років керує театральною майстернею, знайомить молодь з працею Курбаса.

After graduating from Bennington College and Columbia University, Virlyana Tkacz has been working in experimental theatre, directing at La Mama and at BAM's Next Wave Festival. Her research interest centers on the Ukrainian avant-garde theatre director Les Kurbas whose work she has made known to the public by writing articles, including one in the prestigious THEATRE HISTORY STUDIES. She has also conducted workshops on him at the Harvard's Ukrainian Summer Institute and recently created a theatre piece, A LIGHT FROM THE EAST, which uses Kurbas's diaries as its text. Virlyana Tkacz is the founding director of the Yara Arts Group.

СОФІЯ РУСОВА

(1856-1940)

В той час у Києві в Українському Клубі йшла жвава робота — відбувалися реферати, влаштовувалися концерти, театральні вистави; влаштовувалися обіди або вечери для гостей з Галичини або з-за кордону. В Клубі зосереджувалось культурне українське життя, яке було під загрозою режиму — часто приходила раптом поліція і забороняла чи то реферат, чи виставу. В політичних справах в Києві на передовому місці стояла тоді політична організація Т-во Українських Поступовців — ТУП. Київ був поділений на райони і в кожному районі мусіла бути секція ТУП, відбувались регулярні, періодичні збори. До організації належала інтелігенція: професори, учителі, представники культурного життя. Час від часу ТУП влаштовував З'їзди делегатів на високому рівні. На одному з таких З'їздів виступала і Русова делегаткою однієї з київських секцій.

На початку Першої світової війни, зустрічаючись на з'їздах з делегатами зі всіх сторін України, цікаво було спостерігати, як підносився серед народу масовий настрій проти царського уряду, проти війни, як зроджувалися протести проти заборони українських часописів, як у шпиталях сама собою починалась свідомо українська праця, як впливала на людей Східньої України зустріч із галичанами.

Під час перебування Фребелівського Інституту на евакуації в Саратові С. Русова викладала в ньому педагогіку. А на запрошення саратовської Жіночої Організації викладала на курсі родинного виховання — загальне виховання. Тут, в Саратові, помер Олександр Русов.

1917 р. С. Русова стає членом Центральної Ради і працює в освітньому секторі. Був скликаний перший Всеукраїнський вчительський з'їзд, на якому винесено багато постанов щодо підручників для шкіл, про негайну українізацію всіх шкіл та інше. Заснувалась дуже енергійна "Головна Українська Шкільна Рада". Проводились повітові та губерніяльні курси педагогіки та українознавства для учителів. 19 березня було урочисте відкриття Першої української гімназії ім. Шевченка в Києві. На початку серпня того ж року, на запрошення секретаря освіти Стешенка, С. Русова стає на посаду керівниці в його відділі позашкільної освіти та дошкільного виховання. З захопленням взялась і за працю організації "Просвіт" та дитячих садків по містах і селах. Постала невідкладна вимога українізувати і Фребелівський Інститут.

В Кам'янці після евакуації з Києва Русова продовжує працювати і далі в Міністерстві освіти. За

Продовження. Початок у ч. 6 "Нашого Життя".

Софія Русова в молодому віці. Фото з архіву УМ в Нью-Йорку.

Sophia Rusova in her youth. Photo from The Ukrainian Museum collection.

Міністерствами в'їхав до Кам'янця і Петлюра. Ентузіазм був величезний. Маленькі діти з дитячого садка піднесли Петлюрі квіти, а потім ішли поперед нього і співали наш гімн. За кілька днів місто і земство улаштували на честь Петлюри урочистий обід в залі колишнього дворянського зібрання. З жінок були на тому обіді Русова та панна Залевська, як представниця студенток. Вітаючи Петлюру від жіноцтва, С. Русова висловила жаль, що жіноцтво не може брати участі в обороні Рідного Краю. Петлюра на це відповів: "Ні, Пані, жінки можуть щось більше зробити. Я Вам нагадую, як Ви самі своєю щирою і палкою промовою спричинилися в Києві до політичного перевороту". Це Петлюра нагадував про той виступ С. Русової — єдиної жінки на засіданні Національного Союзу, — на якому В. Винниченко відкрив засідання питанням: "Ми мусимо сьогодні вирішити — чи маємо силу скинути гетьманат з його москвофільством і з чужоземними господарями, а чи ми мусимо скоритись і підпорядкуватись їм?" — і Русова із запалом виступила з гарячим словом за боротьбу і усунення гетьманату.

Під час наступу наших військ під командуванням ген. Удовиченка та полк. О. Шаповала, в Кам'янці, зорганізований п. Приходьковою жіночий комітет, до якого належала і Русова, взявся за влаштування громадського шпиталю для козаків. Матеріальні вимоги змусили жіноцтво увійти у склад Червоного Хреста. На чолі Жіночого Комітету була С. Русова. Комітет поділявся на три секції: перша секція організувала шпиталь — за це відповідала С. Русова, друга секція організувала лікарську допомогу, третя — організувала їдальні. Крім шпиталю С. Русова на прохання Товариства Дошкільного Виховання ім. Пестальюці була запрошена прочитати курс про дошкільне виховання.

Події розгортались швидко і Український Червоний Хрест призначив Комісію, яка мусіла виїхати до Польщі до польських таборів полонених, в яких наші полонені перебували в тяжких умовах. Головою цієї Комісії призначили С. Русову.

При повороті знов до Кам'янця урядовці Міністерства освіти взяли до реформи притулків, почали видавати дитячий журнал. В редакційній колегії була і Русова, яка в той час дала 10 викладів — короткий курс дошкільного виховання. В той час була дуже корисна американсько-польська допомога організації. Американці давали гроші, польські дами влаштовували їдальні для дітей і Русовій було доручено нав'язати з польськими дамами контакт і організувати українські їдальні. Наших їдалень було організовано кілька, а при кожній їдальні був дитячий садок.

В квітні 1920 р., коли всі міністерства повернулись до Вінниці, в Міністерство закордонних справ прийшло для Русової запрошення на з'їзд Міжнародного Суффражистського Союзу в Женеві. Але на подорож на конгрес для делегатки в Міністерстві не було грошей.

В другій половині 1920 року С. Русова знов в Кам'янці вже за большевиків. На учительському з'їзді виступала в інтересах нашого учительства і в обороні національної школи. Виступи були в незалежному тоні супроти большевиків з одверто негативним наставленням до всіх пакостей, які вони робили в освітній роботі учителів. Поки ще було можливо трималася національного ґрунту і на цьому становищі лишалась увесь час. Ця прямолінійність створила опінію "безнадійної петлюрівки".

З остаточною евакуацією всіх міністерств з Кам'янця, Русова не виїхала. Працюючи у відділі освіти, викладала педагогіку. По призначенні большевицькою владою університет ще тримався як українська твердиня, поки большевики не настановили свого комісара Куцяка. Крім лекцій педагогіки в університеті С. Русова провадила і дитячий садок при ньому. Також їздила по селах, організуючи дитячі садки та притулки. Викладала в учительській семінарії. Але довго вона не витримала большевицьких

знущань: шпигунства, доносів, брехні, недовір'я, переслідування усіх українців і вирішила пробиратися на Захід за кордон. Перша коротка зупинка була у Львові. У Львові на той час солідарність суспільства, громадське життя сильно розвинулося. Наукове товариство, бібліотека, "Просвіта", діяльність жіноцтва, хоч було це все під загрозою постійних переслідувань вело свою національну роботу. Використовуючи присутність С. Русової у Львові, громадянство улаштувало їй ювілей 50-ліття педагогічної діяльності (1871 р. Русова заснувала перший дитячий садок в Києві).

Під час короткого перебування у Відні на конгресі Міжнародної Жіночої Ліги Миру та Свободи, видавництва "Земля" і "Чайка" під керівництвом А. Крушельницького через пана Черкасенка замовили С. Русовій працю "Теорія і практика дошкільного виховання". А видавництво з п. Кречотом на чолі в Ляйпцігу видало "Географію Європи" та "Географію позаєвропейських країн" авторства С. Русової.

В Подєбрадах в Чехії М. Шаповал організував Українську Академію і С. Русова була запрошена викладати французьку мову. Поки в Подєбрадах офіційно оформлювалась Академія, С. Русова була вибрана делегаткою українського жіноцтва на конгрес Міжнародного Жіноцтва в Гаазі в 1922 р. Був це конгрес Інтернаціональної Жіночої Ради, до якої належала і Національна Українська Жіноча Рада, головою якої була С. Русова. Після Гааги С. Русова виступала теж делегаткою від українського жіноцтва в Римі, де відбувався з'їзд Міжнародної Жіночої Ліги Миру та Свободи.

1923 р. розпочалися організаційні засідання в справі заснування Вищої Педагогічної Школи в Празі. В тих засіданнях брала участь і Русова разом з Григорієвим, Шаповалом і Ріпецьким. В програму навчання входили такі предмети: соціологія, економіка, педагогіка, психологія, хемія, фізика, література, математика, право. Педагогіку мала викладати С. Русова.

В травні 1924 р. С. Русова промовляла в Копенгагені на з'їзді Виконавчого Екзекутивного Комітету Міжнародної Жіночої Ради, як делегатка і голова Української Жіночої Національної Ради.

Програвши боротьбу за самостійність України, ми опинилися за кордоном на Заході, як емігранти, бездержавний нарід і тому не мали більше права виступати на конференціях міжнародних організацій.

1925 р. склався гурток, до якого належали: п. Макаренко, студент Скидан, студентки Яворська і Зозуля, п. Животько, О. Галаган і С. Русова. Постала думка організувати притулок для дітей українських емігрантів. Керманічем заснованого притулку було вибрано С. Русову і на цьому становищі Русова пробула п'ять років. Діти з притулку переходили безпосередньо до української гімназії.

Закінчення в наступному числі.

Київ. Жіноча громада перед будинком Верховної Ради.
Women's Association of RUKH
in front of the Executive Building.

ДОПОМОГА

Давно запланований відлет другого літака з допомогою дітям Чорнобиля здійснився! 15-го травня цього року на летовищі ім. Кеннеді в Нью-Йорку приземлився один з найбільших транспортних літаків Аерофлоту "Руслан" із залогою з 20-ти осіб. Прибули теж Константин Масик, заступник голови Ради Міністрів УРСР, Володимир Яворівський, депутат Верховної Ради УРСР, та Анатолій Біланенко — конструктор цього транспортного літака. Повідомлено, що пресова конференція відбудеться 17-го травня на летовищі біля "Руслана", який почали завантажувати скринями вітамінів, ліків та інших цінних продуктів для хворих дітей в Україні, переважно для дітей, що потерпіли від нуклеарного вибуху в Чорнобилі.

На конференцію були запрошені: журналісти, гості, представники фірм, що причинилися до збіркової кампанії. Від Союзу Українок Америки прибули голова Марія Савчак і референтка суспільної опіки Лідія Черник, які передали голові проф. Тарасові Гунчаківі та членам комітету Надії і д-рові Зенонові Матківським чек на суму 20,000 дол. на допомогу. Під час конференції широко вітав почин допомоги і складав подяку від уряду і українського народу Константин Масик. Він обіцяв надалі доложити всіх старань, щоб ми могли продовжувати допомогу дітям Чорнобиля. Привіт від заступника сен. Б. Бредлі передала Ровз Брунетти. Від неprisутнього амбасадора УРСР до ООН передав усний привіт Олександр Буцько. Проф. Тарас Гунчак подякував від Комітету Допомоги, д-р Зенон Матківський та Надія Матків-

ська, яка провадила пресовою конференцією, широко дякували всім тим, що причинилися до допомоги, д-р Ігор Савчук — всім фірмам, які зложили значну кількість ліків, вітамінів і приладдя для устаткування шпиталів та запевнив, що це тільки початки їхньої допомоги. Був теж присутній д-р Ярослав Щудляк, який привіз медичну допомогу з Канади для дітей Чорнобиля. Після привітів всі перейшли до літака, щоб помолитися і поблагословити його на щасливу дорогу в Україну. Після відспівання пісень і гімну "Ще не вмерла Україна" всі розійшлися, бо відлет був запланований на наступний день — п'ятницю, 18 травня, на 1:30 по полудні.

У склад групи, яка відлетіла, входили: проф. Тарас Гунчак, Надія Матківська, Лідія Черник, Христина Мельник, Мар'ян Коць і Марта Коломиєць — кореспондентка "Українського Тижневика". Після 6-годинного лету літак зупинився в Ірландії на нічліг, а відтак — далі в дорогу до Києва.

У суботу, з деяким спізненням, коло 4-ої год. по полудні ми закінчили щасливо наш лет і приземлилися у Києві, де вже чекали нас представники організацій, населення, діти з хлібом і сіллю та численними синьо-жовтими прапорами. Того ж вечора ми зустрілися з д-ром Юрієм Сніженком — міністром охорони здоров'я України та з лікарями зі Львова.

У Києві плянував наш відвідини та супроводжував нас Володимир Яворівський. В неділю рано двома автами ми виїхали, щоб оглянути і відвідати околиці Чорнобиля. При зупинці, де стояли вартові, не впускали нікого, і наші авта зупинили. Після довгих переговорів В. Яворівський дістав дозвіл, нас пересядали до інших авт, і ми вирушили в дальшу дорогу. Перша зупинка — на ріці Прип'ять, де ми побачили затруєну радіацією ріку, а також місця, де стався цей нещасний вибух. Зробивши кілька знімків, ми вирушили в дальшу дорогу. Переїжджаючи села, де

*Пресова конференція на летовищі.
Press conference at the airport.*

вже нікого не могли побачити, лише позабивані вікна в хатах та пусті поля, ми в'їхали до Чорнобиля. Тут також побачили пустку, лише де-не-де проходили робітники, які напевно ще чистили пошкоджені місця. Не можна було довго затримуватися на одному місці і ми вирушили в дальшу дорогу. Знову бачили пусті села, позабивані двері і вікна в хатах... та бузьків, що сиділи засмучені у своїх гніздах на стріхах.

Приїхали ми до села Опачичі і побачили, що там вже живуть люди, які повернулися після року переселення до Києва. Зайшли до однієї хати, і зустріли там двоє людей. Вони радо з нами поговорили, розказали про своє життя. Згодом до нас підійшло ще кілька жінок і почалася приязна розмова. Вони розпитували, чому ми приїхали, звідки та що хочемо від них довідатися. Одне мушу признати — це щирі і гостинні люди. Коли я розповіла тим жінкам, чому я їх відвідую, вони запитали "Чи ми також можемо належати до вашого гурту Союзу Українок?" Тепер ми маємо ще один Відділ ім. Лесі Українки (вони так собі бажали) в селі Опачичі на Україні. На жаль, вони напевно ніколи нас не відвідають. Я обіцяла їм, що ми постараємося не забувати про них і будемо писати. В селі, як нам сказали, проживає 96 людей, в тому числі 14 дітей, яких батьки не дозволяють перевезти з їхнього села. Життя, з яким вони погодилися, є для них нормальним. Ми зробили на пам'ятку кілька знімків і, обмінявшись адресами, поїхали в дальшу дорогу. Ще й досі звучать слова, які довго не забудемо: "Пам'ятайте про нас і пишть до нас!" Цікаво, що під час тих кількадесятих відвідин у Києві, Львові чи по селах я ніколи не чула слів "Поможіть нам", що вказує на гордість нашого українського народу.

Як в Києві, так і у Львові ми відвідували медичні інститути, дитячі лікарні, школи для недорозвинених дітей, сиротинці, а головно розмовляли з дітьми, яких щораз більше можна було стрінати по шпиталях і які хворіють після нуклеарного вибуху. У Львові зустрічали ми родини з дітьми, переселені з Чорнобиля. Всіх дітей було коло 260. Вони перебувають в інтернаті для переселенців, директором якого є Михайло Федорович. Діти вітали нас хлібом, сіллю та чудовими квітами і зі сльозами в очах дякували за допомогу, яку одержали з першого літака, розпитували, чому ми не відписуємо тим, які пишуть нам листи подяки. Дуже тяжко було потішити їх в їхньому горю, дивлячись на обличчя діточок і безрадних матерів. Одне, що ми могли їм сказати, то те, що ми їх не забудемо і обіцяємо й надалі допомагати.

*Львів. Дитяча лікарня. Після операції.
Lviv. Childrens hospital. Post surgery.*

Відвідуючи диточий шпиталь у Львові, зустрічали хворих дітей, а біля ліжечок їхні матері чи батьки, бо там так водиться, що родичі можуть бути з дітьми у шпиталі. Лікарі, які нас відпроваджували, розповідали про брак ліків, модернішого устаткування в шпиталі та про інші потреби. Дійсно один жах, яке все це примітивне. Важко повірити, що в таких обставинах можуть лікувати людей. Наведу лише один приклад, що розповів нам молодий лікар: "Бачите ту хвору дитину, вона перейшла дуже тяжку операцію, та часом так трапляється, що нема потрібної нитки, щоб зашити рану після операції". Тяжко повірити, але це правда. Де ми не бували, всюди нам дякували за допомогу.

Зустрічалася я теж з жінками і в Києві, і у Львові, які гуртуються, щоб разом зійтися та стараються допомагати нашим потребуючим. У Києві запросили

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ПЕРЕВИБОРИ УПРАВИ МУЗЕЮ

З червня ц.р. відбулися перевибірні збори Управи Музею. Загальним рішенням зборів д-ра Богдана Цимбалістого обрано почесним головою. Подаємо новий склад Управи та Екзекутиви Музею:

ЕКЗЕКУТИВА МУЗЕЮ

Тит Геврик — голова, Марія Савчак — заступник голови, Іванна Рожанковська — заступник голови, д-р Осип Данко — заступник голови, Віра Скоп — секретар, Оля Левицька — секретар, Олександр Тушовицький — скарбник, Тетяна Тершаковець — член Екзекутиви, Володимир Воловодюк — член Екзекутиви, Дарія Богданна Чайківська — член Екзекутиви.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА НА КОРИСТЬ МУЗЕЮ

Зліва: Василь Тершаковець, Татяна Тершаковець, Софія Цайнінгер, Лідія Гайдучок.

Fr. l.: Vasyl Tershakovets, Tatiana Tershakovets, Sophia Zaininger, Lidia Hajduchok.

Пані Софія і д-р Карло Цайнінгери спонсорували у Принстоні забаву, прибутком з якої пішов на будівельний фонд Музею. На забаву прийшло 140 осіб.

Василь Тершаковець відкрив вечір, привітав гостей з прибуттям і побажав їм гарного настрою.

Голова Управи Музею д-р Богдан Цимбалістий у своєму слові наголосив, що допомога Україні в даний час полягає і в тому, щоб інтенсивнішими були зусилля діаспори в розбудові нового будинку Музею. Таким чином ми більше зможемо допомогти Україні в популяризації українського мистецтва в Америці.

*Марія Савчак, Богдан Цимбалістий.
Maria Savchak, Dr. Bohdan Cymbalista.*

ЧЛЕНИ УПРАВИ МУЗЕЮ

д-р Богдан Цимбалістий, Володимир Воловодюк, Ліда Гладка, Ігор Гайда, Дарія Гойдиш, Марія Даниш, Олег Декайло, Любов Дражевська, Ліда Крушельницька, Ірина Кушнір, Володимир Пилишенко, Ірина Руснак, Оксана Третяк, Оля Ставнича, Зенон Фещак, д-р Іван Фліс.

Д-р К. Цайнінгер сказав, що лише спільними зусиллями можна досягнути кінцевої мети — бачити реальний новий будинок Музею.

Були оголошені імена людей, які перед зустріччю склали дар на користь Музею, — це Іван Пуйо (25 тисяч дол.), Анна і Володимир Раки (2 тисячі дол.), Гандзя і Юрій Мицаки (1 тисяча дол.). Програму вечора приємно урізноманітнювали коктейлі, вечеря та виступи співачки Катрі Оранської-Петик і тріо Олесь Кузишина. Щасливці виграли подарунки в льотерії, яку організувала Софія Цайнінгер.

НОВА ВИСТАВКА В МУЗЕЇ

Незабаром глядачі зможуть ознайомитися з мистецтвом афіші сучасної України. На виставці будуть представлені здебільшого музейні афіші і каталоги до однойменних виставок.

Лише з середини 60-их років на Україні знову почало відроджуватися мистецтво пляката і афіші.

За цей період появилися нові імена мистців, які повному відтворюють цей вкрай занепалий жанр. З їх творчістю, з новими пошуками у мистецтві реклямної афіші та пляката, з каталогами деяких виставок хоче ознайомити Музей нью-йоркського глядача.

ЗВ'ЯЗОК УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ З УКРАЇНОЮ

Основною метою нашого Музею, як і кожного музею, є збиральницька діяльність, охорона та збереження творів мистецтва і їх популяризація.

В Музеї створено три відділи: народного мистецтва, образотворчого, який включає твори графіки, скульптури і малярства, та архівний відділ, де зібрані рукописи і фотодокументи. Таким чином, Музей поставив собі за мету створити осередок української культури на американському континенті і популяризувати її безпосередньо в інтернаціональному середовищі США. Пропаганда українського мистецтва проходить двома шляхами: виставочною діяльністю і віддзеркаленням її в каталогах, у пресі, на телебаченні та радіо. Не зважаючи на обмежені можливості Музею (мала площа виставочних залів і приміщень для фондосховища та недостатня кількість працівників). Однак у пропагандистській діяльності Українського Музею в діаспорі є переваги перед музеями України.

Основна з них — це каталоги, які виходять до виставок.

На Україні виходять каталоги до виставок, але далеко не до кожної. Наприклад, у Львівському музеї українського мистецтва експонується на рік коло 12 виставок, але, на жаль, не до всіх видаються каталоги, а коли й видаються, то малі за обсягом, обмежені як текстовою, так і ілюстративною частиною. Друк ілюстрацій лише чорно-білий. І таким чином йдуть в небуття такі прекрасно підготовані виставки, як виставка до ювілею "Слова о полку Ігоревім", на якій виставлялися експонати з розкопок княжого Галича, чи "Малярські школи на Україні" (де були представлені ікони XIII-XVIII ст. з малярських шкіл: львівської, перемиської, волинської, жовківської та інших). Такі виставки, які засвідчують давній розвиток і своєрідність нашої культури, залишаються незафіксованими, що є певним злочином у популяризації нашої історії. Донедавна про них замовчувала преса та інші засоби інформації.

Тому нині, коли можна вже багато говорити про злодіяння завойовників щодо наших пам'яток культури, надзвичайно актуальним виявився каталог, виданий Музеєм до однойменної виставки "Втрачені архітектурні пам'ятки Києва". Куратором виставки і автором тексту каталогу є Тит Геврик.

У журналі "Всесвіт", ч. 1 з 1990 р. Валерій Грузин пише: "Які б не були мотиви Тита Геврика, автора альбому, виданого Українським музеєм у Нью-Йорку, об'єктивно він зробив корисну справу". І далі: "Розгорнімо ювілейний альбом "Київ вчора, сьогодні, завтра" ("Мистецтво", 1982). Втрачені архітектурні

пам'ятки він практично замовчує, а якщо про них і згадує, то з таким виглядом, ніби нікому нічого про їх долю невідомо. Така, наприклад, згадка про Георгіївський собор — "до наших днів не зберігся". Берігся, берігся і не зберігся. Універсальність цієї формули настільки всеосяжна, що в ній цілком зручно вміщується і фарисейство".

Автор іншої статті у газеті "Молодь України" з 31 січня ц.р. Данило Кулиняк пише: "Втрачені архітектурні пам'ятки Києва" слід негайно перевидати на Україні — у мене є письмова згода на таке перевидання від автора каталогу Тита Геврика і директора УМ Марії Шуст з умовами перевидання. Умови, правда, як для радянських видавців дещо незвичні: ніяких купюр і "редагувань" з метою зняття гострих кутів чи "пом'якшення" тексту з кон'юнктурних міркувань. Автор каталогу і УМ у Нью-Йорку передають гонорар за друк на спорудження садиби-музею колекції Івана Гончара".

Він пропонує перевидати такі каталоги, як "Древ'яні храми України" та "Світ Василя Курилика" з ґрунтовним дослідженням творчості цього художника Юрієм Шевельовим, професором Колумбійського університету.

Отже, видавнича діяльність УМ у Нью-Йорку багато в чому спричиниться до заповнення "білих плям" в історії України.

Архівний відділ музею нараховує коло 15 тисяч експонатів. Серед них рідкісні рукописи та фотодокументи, яких немає в архівах України. Це колекція фотодокументів і рукописів Йосипа Гірняка, які, безперечно, заповнюють прогалину у дослідженні театру "Березіль". І коли торік у ЗСА був на відвідинах Лесь Танюк, режисер і театрознавець, який займається вивченням театрального мистецтва на Україні, а зокрема театром "Березіль", ці документи його надзвичайно зацікавили і музей передав йому копії з архіву Гірняка, щоб доповнити дослідження про театр Леся Курбаса. Фотографії Юрія Лавріненка, подружжя Олександра Янати та Наталі Осадчої, безперечно, будуть одними з небагатьох документів "Розстріляного відродження" на Україні 1920-1930 рр.

Фотокопія знищеної фрески Михайла Бойчука, безперечно, стала унікальним свідченням розвитку монументального мистецтва на Україні і факт нищення озивається гострим болем за втраченою малярською школою, яка дала поштовх до розвитку нової течії в мистецтві. Сергій Білокінь — вчений АН УРСР збирає матеріали про М. Бойчука і бойчукістів і він скористав з архівів УМ, в якому зберігається

16 квітня 1989 р. Любов Дражевська виступає на вшануванні пам'яті Йосипа Гірняка.
Lubow Drashewska honoring Josyp Hirniak.

спогад сучасниці Євгенії Туркало-Розгін про бойчуків. Архіви Музею доповнюють документи про українську інтелігенцію, яку знищили в роки терору: фотоматеріали письменника Михайла Йогансена, художника Василя Сидляра, кооператора Артема Дражевського.

В Музеї знаходяться фотографії діячів політичної еміграції міжвоєнного періоду Андрія Лівіцького, Бориса Мартоса, Андрія Жука та інших, післявоєнного — Євгена Маланюка, С. Литвиненка.

В каталозі "Історія української іміграції в Америці" поміщені унікальні фотодокументи Олександра Архипенка з дружиною перед відплиттям 6 жовтня 1923 року з Гамбургу до Нью-Йорку, його український паспорт, виданий українською місією в Берні. Поміщено унікальний документ — "Резолюцію з 28 травня 1934 р. Палати Представників Конгресу США" з осудом Великого голоду на Україні.

"З кожного по нитці — бідному сорочка", каже народна мудрість. Так і з заповненням "білих плям" в історії української культури. Знищено на Батьківщині, розкидано по світі. Але наше завдання зберегти і заповнити розірваний ланцюг давноминулого та недавнього в історії української культури і таким чином донести наступним поколінням наше мистецтво, розповісти про біль, муки та терпіння за його збереження.

Серію радіопередач від початку заснування УМ в Нью-Йорку вела Любов Дражевська. Кожна виставка в Музеї була популяризована через радіо на Україну, в тому числі і виставка "Оригіналів Самвидаву", яка експонувалась у 1979 році. Це був час

жорстоких репресій проти діячів культури, так званих інакодумців, або дисидентів. Така виставка і розголос у світі були великою допомогою самим в'язням, їх родинам, давала можливість ширше ознайомити людей на Україні з правозахисним рухом.

Любов Дражевська вела серію передач і про діячів "Розстріляного відродження" 30-их років, опираючись на архівні документи, які знаходяться і в УМ. Нещодавно вона отримала листа від вченого-ботаніка з Києва. Вона чула радіопередачу про Олександра Янату, вченого-ботаніка, який загинув на Колимі у 1937-1938 рр. Просила переслати матеріали про цього діяча та про його дружину, яка померла у Нью-Йорку, а архів передала до УМ.

Стефанія Гнатенко підготувала коло 50 радіопередач про факти нищення українського мистецтва в сучасній Україні. Цікавою була серія передач про необхідність негайної реставрації найвагоміших об'єктів на Україні іконостасу Успенської церкви у Львові, який тепер знаходиться в с. Великі Грибовичі в церкві Козьми і Дем'яна. Доля його під загрозою. Іконостас датується 1629-1638 рр. Чудом дійшов і зберігся до наших днів. З того часу на Україні в цілості збереглися ще два іконостаси: церкви Параскеви П'ятниці у Львові (кінець XVI — середина XVII ст.) та церкви св. Духа в Рогатині (1650). Вони, на щастя, реставровані. Ансамбль церкви Успіння Богородиці у Львові та його іконостас відносяться до найкращих пам'яток Ренесансу, що знаменує віху в історії всієї української культури. У 1776 році іконостас продали в село Великі Грибовичі. З того часу його не торкалася рука реставратора. Шар фарби по

Д-р Ярослав Ісаєвич виступає 9-го квітня 1989 р. з нагоди відкриття виставки "Скарби давнього українського мистецтва — релігійне мистецтво XVI-XVIII ст.", з доповіддю "Культурно-освітні осередки і друкарство на Україні в XVI-XVIII ст."

*Фотографії Іванни Рожанковської.
Photo courtesy of Iwanna Rozankovsky.*

всій поверхні іконопису почав лущитися. Коли ще кілька років зволікати з реставрацією, то пропаде унікальна пам'ятка мистецтва.

Церква св. Онуфрія у Лаврові споруджена в XV ст., це унікальна пам'ятка мистецтва монументального розпису. Із настінних розписів цього періоду до наших днів збереглося не так багато — це розписи на стінах польських костелів Люблина, Сандомира, Кракова, що їх виконали малярі-українці; на Закарпатті у церкві-ротонді св. Миколая, село Горяни, фрески Вірменської церкви у Львові.

У 1983 році з групою художників-реставраторів я поїхала оглядати княжу обитель у Лаврові. Доїжджаючи до об'єкту, вдарив жадливий запах нечистот. Сморід в'ївся у хвою Карпат несамовито. Смереки пахли чужим запахом. Ми знали, що в колишньому монастирі розміщена школа-інтернат для недорозвинених дітей. Звідти й запах. Вікон не було. На фрески падав дощ, а взимку сніг. Враження від руїни, яка колись звалася княжою обителлю з поселенцями теперішньої обителі, тяжко передати. Хто у цьому винен? Звичайно, не скалічені діти, а ті, хто їх туди помістив. А унікальну пам'ятку мистецтва хто охороняє? Закон? Де ті організації, що уповноважені відповідати за стан цієї споруди? Де Українське товариство охорони пам'яток історії та культури, де Фонд культури?

Чи допоможуть у чомусь наші слова з репродуктора?

Таки так. Боязнь за скоєні злочини завжди залишається боязню. Розголос цих злочинів на кожному шаблі — докір. І так, негайна ліквідація Меморіалу

"Козацькі могили" у Пляшеві — припинена. Було послано телефонограму про те, що "Козацькі могили" у Пляшеві біля Берестечка збираються затопити. Це той меморіал вибудований на початку століття, який звеличував нашу трагедію. "Нас там триста, як скло товариства лягло", писав Т. Шевченко про цю поразку війська запорізького під Берестечком. Меморіал вражає своєю величчю і могутністю поєднання історії, археології мистецтва.

"Козацькі могили" — це Мекка для українців. І ось задумали їх топити. Бо заважають. Скликали з того приводу мітинг, а через "Голос Америки" була організована передача. Покищо не затоплено. Ці факти — одні з небагатьох.

А як ми допомагаємо Україні? В першу чергу своїм існуванням. Протягом останніх двох років музей висилає каталоги на Україну до інших музеїв, бібліотек, видавництв. Висилаємо безкоштовно. В рідкісних випадках отримуємо відповідь. Бандеролі йдуть довго, і бувають випадки, що цензура виймає їх із пакетів, і вони не доходять до адресатів.

Ще раз звертаюсь до факту існування і організації Львівського музею українського мистецтва у Львові (колишнього Національного).

Його значення в існуванні українського музейництва важко передати у двох словах. Адже цей музей — єдиний на Україні, де систематично зібрані твори малярства, скульптури, графіки, тканини, рукописи, стародруки, починаючи від княжої доби до наших днів.

Очевидна і незаперечна заслуга в тому Митрополита Андрея Шептицького і першого його дирек-

Copyright: Surma Book & Music Co. MCMLXX111

*Ярослава Сурмач-Милз
Jaroslava Surmach-Mills*

КАЛИНА

*Догнав голуб сивую голубку
на калиновій вітці.*

*Із пісень, зібраних
Б. Грінченком.*

Рясним вогнем в Купальному багатті
горіли коси русі й зорі віч —
і вабила снажка липнева ніч
в хрещатому барвінку зорювати.

Вона ж, ненагла щастям примхуватим,
далеких нових спрагнена облич,
варила завжди любочки й тирлич
і чаром чарувала сни багаті.

І він з'явився — воїн буревійний
і сад стоптав їй, поламав калину,
що злотом шовку хтіла заплести.

Зотліло літо й одgrimіли війни —
і тче їй осінь пісню журавлину
про юні дні й калинові мости.

*БОГДАН КРАВЦІВ
(Із збірки "Сонети і строфи")*

тора Іларіона Свенціцького. Поєднання таких величин, як меценат і фахівець спричинилося до створення цього осередку мистецтва і культури на рубежі XIX і XX ст. Не зважаючи на війни, тенденційне нищення до кінця його знищити неможливо. Щодо фактів тенденційного нищення творів кінця XIX початку XX ст., то їх було коло 2 тисяч. Сталося це у 1952 р. руками "вченого" секретаря музею Любчика, за вказівкою...

До розкриття цих злочинів взявся львівський колекціонер Іван Гречко. На сторінках неформального журналу "Євшан-зілля" він опублікував заяви, які писав до Обласного управління культури, до Міністерства культури УРСР та до Українського фонду культури на ім'я Бориса Олійника.

У журналі "Жовтень" торік було повідомлення комісії у справі розслідування цього злочину. Конкретної відповіді не дали, але вона прозоро звучала... Бо хто ж може давати вказівки організаціям: міністерству культури, обкомові партії? На тому і закінчилася розправа. Наше завдання — якнайширше висвітлювати ці явища у засобах масової інформації.

На конференції "Україна під час гласности", що відбулася в Іллінойському університеті, я розповіла і про ці факти.

Однією з ділянок щоденної праці є підготовка

виставок. Без сумніву, хотілось би якнайбільше виставок з України, щоб популяризувати наше мистецтво в світі. Але... Все впирається в кошти. Були запропановані такі цікаві виставки:

1. Проекти реставрації та реконструкції архітектурних пам'яток.

2. Проекти будівничих Нагірних, батька та сина (перші конструктивісти у Львові).

3. Рисунки Рембранта з музеїв України (Львівська картинна галерія та кабінет мистецтва Наукової бібліотеки АН УРСР ім. В. Стефаника).

4. Майстри народного розпису (Собачко, Приймаченко, Білокінь, Миронова та ін.).

5. Український портрет (Львівська картинна галерія та Львівський музей українського мистецтва) та ряд інших. Але на все потрібні гроші. Хто буде платити за пересилання, оплачувати за друкування каталогу? Міністерство культури, на жаль, доларів не має.

Ми є допомогою в популяризації українського мистецтва.

Але це крапля в морі.

Необхідний новий будинок!

Необхідні кошти!

Вісті з Централі

Союз Українок Америки Центрального Нью Джерзі, повідомляє, що вкінці тижня: **12-го, 13-го і 14-го жовтня 1990 року** відбудеться в Ембасі Суїтс Готелі в Піскатавей Нью Джерзі, третя Жіноча конференція п.з. **"Українська Жінка в Двох Світах"**.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до пані Люби Білощук, (201) 566-3492, або пані Люби Сірої (202) 297-1934.

Членки 4-го Відділу СУА пригтовляються до Жіночої Конференції. Зліва: Турса Павляк, Люба Білощук, Віра Старух, Люба Сіра, — Голова Конференції і Оксана Бокало.

ДЛЯ ДИТЯЧОЇ ЛІКАРНІ

Користаючи з нагоди відлету літаків на Україну, Союз Українок Америки передав з Фонду медичної допомоги дітям Чорнобиля два чеки: на 20,000 і 30,000 дол. Сума 50,000 дол. причинилася до т.зв мечінг фонду, з якого буде закуплене устаткування для дитячої лікарні ч. 2 у Львові (для окремого відділу важко хворих).

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

У неділю, 10 червня, відбувся Окружний З'їзд Округу Нової Англії. Головою Округу обрано Валентину Чудовську.

В той же день у Сиракюзах відбувся Окружний З'їзд Округу Північного Нью-Йорку. Головою переобрано Марію Крамарчук.

На оба з'їзди Екзекутива СУА вислала привіти.

У понеділок, 16 червня, відбувся Окружний З'їзд Округу Нью-Йорку. Головою переобрано Лесю Гой. Екзекутиву СУА представляла Ольга Гнатейко, заступниця голови для організаційних справ.

ВИПРАВЛЕННЯ

Ми одержали вістку "Українська спадщина на відеострічці" з помилково поданим прізвищем та неправильною адресою. На прохання авторки Олени Мовчан подаємо спростування. 1. Дарія Городиська. 2. P.O. BOX 133, Macedonia, Ohio 4405

У червневому числі "Нашого Життя" із-за технічних причин трапилася помилка. Подаємо правильну фотографію. Просимо вибачити. Редакція.

Членки відновленого Союзу Українок. Зліва: Ольга Вербенець, Христинна Чабан.

Olha Verbenec and Chrystyna Chaban representing Ukrainian National Women's League in Lviv.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XLVII

JULY-AUGUST 1990

Editor: Marta Baczynsky

THE OPENING ADDRESS BY THE PRESIDENT OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA MARIA SAVCHAK, TO THE XXII CONVENTION OF UNWLA, MAY 26, 1990

*Відкриття Конвенції. Голова
СУА Марія Савчак.
Address by UNWLA President
Maria Savchak.*

Dear and Honorable Ladies!

I am pleased to greet you again, dear members of the Executive Board, the National Board, branch presidents, delegates and guests of the XXII Convention of the Ukrainian National Women's League of America.

Our Convention is being held at a time when we are commemorating the 65th anniversary of UNWLA, the oldest Ukrainian women's organization in the free world. The fact that the organization has reached this respectable age testifies to the strength of its uncompromising and solid foundation upon which it was built. Its dedicated efforts have always been directed toward providing for the needs and welfare of the Ukrainian community in the United States, in South America, Eastern Europe and specifically for the needs and welfare of our sisters and brothers in Ukraine.

The XXII Convention is being held at a time when important historical events are occurring in Ukraine and in Eastern Europe. These events seriously influence the work trends of our organization.

Therefore, when it became possible to help Ukraine, the Executive Board immediately voted to expand the **Fund of Medical Aid for Children and Youth** to include the **Aid Fund to Ukraine**. Branches have organized collection drives of money and material necessities such as blankets, diapers, soap, etc. Individuals who have contacts with pharmaceutical firms have elicited their help, whereby the firms have donated large amounts of vitamins, antibiotics, and injection syringes. Powdered milk was also secured from a donor company.

UNWLA collected \$20,000 to buy additional nutritional foods and other items for children, specifically orphans. Welfare chairman Lidia Czernyk accompanied the goods to Ukraine in order to establish contact with the children's guardians, to bring them warm greetings from our membership and to assure them that we will not forget them and that they can count on our help in the future.

I feel compelled to share with you my feelings during the press conference at the airport, as the plane loaded with the medicines and food was about to take

National Council of Women

OF THE UNITED STATES INC.

777 UNITED NATIONS PLAZA, 12th FLOOR, NEW YORK, N.Y. 10017 • (212) 697-1278

April 16, 1990

Maria Sawchak, President
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
108 Second Avenue
New York, New York, 10003

Dear Maria:

Thank you for inviting me to your XXII Convention to be held on the weekend of May 26-28, 1990. Unfortunately I will be unable to attend as I have another commitment.

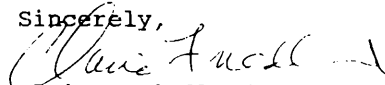
However, I do wish I could be there to personally voice the congratulations of the National Council of Women of the United States to the Ukrainian National Women's League of America, for your long history of achievements.

In going through our files I find correspondence dating back to 1953 referring to the many occasions when we joined forces for programs and celebrations.

None of us will ever forget the great contribution that you made at our Centennial Celebration in Washington in 1988. I am grateful to be able to have that tradition continued by Iryna Kurowyckj who has always been available to help out in any place she is needed.

Please accept my best personal wishes and, on behalf of the Council, for a successful Convention in Detroit.

Sincerely,

Claire Friedland
President

Affiliated with the International Council of Women

off for Ukraine. I was moved to tears hearing the words of Volodymyr Javorivsky who compared Ukraine to an ill child, whose return to health depends on the speedy receipt of medication. Only the Ukrainian immigration is capable of making Ukraine well again.

UNWLA's scholarship program for South America and Eastern Europe is first in all of diaspora and growing. We should consider a program which would also include the youth of Ukraine, helping them to attain higher education. Then, as scholars or professionals they would be able to raise the standards of living in all strata of Ukrainian life. This is one more very important task which we must plan for, one for long range duration.

Keeping this in mind, several weeks ago the Executive Board granted a scholarship for 1990 to a young woman from Ukraine who is studying at Harvard University.

The Ukrainian National Women's League has been reactivated in Lviv. In Kiev, the Women's Community Organization of RUKH was founded. We have received a letter from them signed by 22 of their members. We should support the initiators of these women's organizations by sending them the necessary information as well as financial assistance.

These, then are our partial obligations toward Ukraine. Let us now examine our work, what we have done and what we should be doing to insure the continued future of UNWLA. Only a strong organization can accomplish the tasks it sets for itself.

As you know, dear ladies, at the beginning of this term of office one of the most important assignments which the National Board took upon itself was to bring as many new members into the organization as possible. I must declare that the membership campaign conducted under the direction of the Membership Chairman brought in good results — five new branches, more than 400 new members and two branches were reactivated. I must point out that the well prepared inter-regional conferences contributed greatly to bringing new members. The undisputed fact is that a member is the base of any organization. In order for us to develop our agenda, it is necessary to have a continued influx of new members.

Due to circumstances beyond our control, the planned third conference **Ukrainian Woman in Two Worlds** was not held. The two previous conferences were successful in every aspect except one — they did not bring any new members into the organization. I believe that the third conference will keep this fact in mind.

I have to state with great sadness that the matter of protecting and propagating the Ukrainian language was not treated in an appropriate manner by the branches. Only the Northern New York Region held classes in the study of the Ukrainian language. I thank and commend the organizers of this project. I trust that in the next term of office this matter will look much better. We cannot neglect the study and propagation of our language,

our history and culture. By our steadfastness we can give Ukraine great support in its struggle to reclaim our language, to bring the true history of our country to light and to preserve our cultural attainments.

The Educational Chairmanship was reactivated. It was not active between the XX and XXI Conventions. We greet its new accomplishment — a day care center for Ukrainian children.

The beginning of the last term of office saw the preparations for the commemorative celebrations marking the 1000 years of Christianity in Ukraine. Our Regions and branches as well as individual members actively participated in the planned events. Currently, we are waiting for the results of the work of Sister Sophia Senyk on the history of the Ukrainian Catholic Church. The branches of our organization donated several thousand dollars to this project.

The publication of Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak's book "Feminists Despite Themselves" was greeted positively by Regions and branches. Meetings with the author were arranged at various times, and the book sold very well. The work received good reviews from western historians of the feminist movement. It also received three awards. Congratulations Ms. Marta on this accomplishment. Shortly the book will be published in Ukrainian. At this point we turn to you dear ladies, to find sponsors who would underwrite the cost of sending these books to Ukraine, where they are eagerly awaited.

Presently, Dr. Chomiak is preparing for publication a collection of articles and speeches delivered to the Polish Parliament by Senator Milena Rudnycky, who was also president of UNWLA. We are planning to publish the book in 1992, in a joint venture with the Shevchenko Scientific Society. 1992 will mark the 100th birthday of Milena Rudnycky. Books of this nature are very much appreciated in Ukraine and it is our duty to see that they get published.

Through the efforts of UNWLA, the Ukrainian Museum was founded fourteen years ago. We take great pride in the Museum and should support it wholeheartedly, as our branches are doing. Our members are active in the regional committees, working to raise funds for a new and much needed Museum building.

Representation at this time is most important to our organization since it is our "window to the world." During the last term of office we had much success in this segment of our activity. UNWLA is a member of the National Council of Women of the United States, where we have our permanent representatives in the Executive Council and National Board. Our active participation in the commemorative celebrations of 100 years of the International Council of Women and the National Council of Women of U.S. met with acclaim. Our activities were recorded in OUR LIFE and the general press.

We took part in the 98th International Convention of the General Federation of Women's Clubs in Tulsa, Oklahoma. This year in July the Federation will celebrate its 100th birthday in New York City. We actively

Cont. on pg. 26

RESOLUTIONS OF THE XXII CONVENTION OF UNWLA

1. The Convention welcomes the formation of women's organizations in Ukraine as an important occurrence of historic significance and wishes them success in all efforts directed toward the rebirth of our nation. The Ukrainian National Women's League of America pledges its cooperation and aid in organizational matters.
2. Considering the strength of organized women and the influence they exert in community life, members of the XXII Convention call on all women of Ukrainian descent or those related to our common cause, to join the ranks UNWLA.
3. The Convention calls upon the membership of UNWLA to propagate information about the nuclear catastrophe in Chernobyl in the American community and to provide an all inclusive aid for the victims from government agencies and the private sector.
4. UNWLA calls upon its members to help in consolidating individual Ukrainian communities, and in this momentous, historic moment give total support to the rebirth of Ukraine.

THE MEMBERSHIP COMMITTEE

1. To take advantage of all opportunities to propagate UNWLA and disseminate information about its work.
2. To continue the membership drive and to create new branches, particularly with women from the younger generation.
3. To popularize among the membership the importance of the members-at-large membership drive throughout the United States.

THE CULTURAL COMMITTEE

1. To preserve and use the Ukrainian language, in keeping with proclamation by the World Congress of Free Ukrainians, that the 1990's will be the **Decade of the Ukrainian Language**. To keep in constant touch with Taras Shevchenko Society for the Preservation of the Ukrainian Language.
2. To encourage the younger members of UNWLA to join the organized trips to Ukraine, specifically those where a cultural exchange is feasible.
3. To support the translation initiative of contemporary Ukrainian writers, thereby providing valuable information to the non-Ukrainian world.

THE ARTS AND MUSEUM COMMITTEE

1. To create folk art appreciation groups for children and youth.
2. To record the history of the descendents of the first immigrants and of those who came to the United States after World War II.
3. To continue supporting the Ukrainian Museum in New York in its program of expansion, and to initiate the organization of community support groups whose objective would be to raise funds for this purpose.

4. To make sure that the Ukrainian Museum publishes a reference manual as to the proper way to organize exhibitions of Ukrainian folk art.
5. To cooperate with the committee in New Jersey which cares for the Ukrainian exhibition at the American Museum of Immigration on Ellis Island.
6. To encourage members of UNWLA to become members of the Ukrainian Museum.

EDUCATIONAL COMMITTEE

1. To encourage the organization of pre-school learning centers and day care centers for Ukrainian children. To hold "Day of the Child" events.
2. To arrange sessions for parents on the subject of raising children. To propagate within the community information about pre-school learning centers and day care centers.
3. To support the publication of books for school age children, as well as those for teachers of pre-schoolers.
4. To offer courses for pre-school teachers, providing the most modern educational methods available.

THE WELFARE COMMITTEE

1. To continue to support the "Medical Aid Fund to Children and Youth" which also includes aid to the victims of Chernobyl. To continue to support the "Aid to Ukraine" Fund.
2. To pay particular attention to the aid necessary for the elderly, those living alone, specifically members of UNWLA — in homes, hospitals and old age facilities.
3. To continue supporting "Grandmothers," those in need in Europe and South America.
4. To propagate the program which encourages the use of audio books for the blind, available from the Cleveland Lighthouse.

PUBLIC RELATIONS COMMITTEE

1. To support community efforts on behalf of the Ukrainian cause through letters and meetings with senators and representatives of Congress.
2. To participate in the American political process by joining political parties, being active in them and provide information about the Ukrainian cause.
3. To continue the ongoing active participation with the National Council of Women of U.S.
4. To develop contacts with individual media cells within radio, television and press in order to provide information about the Ukrainian community and its problems.

PRESS COMMITTEE

1. To enlarge the readership of OUR LIFE, provide more English language pages in the magazine, with the help of the English speaking members of UNWLA.
2. To support the magazine morally and financially.
3. To write about the accomplishments of UNWLA in the community press in order to provide information about UNWLA's multifaceted programs.

4. To develop press relations with magazines in Ukraine.
5. To encourage branches to underwrite the cost of sending OUR LIFE to Ukraine.

up to 20 members — \$50.00
 21 to 35 members — 75.00
 36-60 members — 100.00
 61 members and up — 125.00

SCHOLARSHIP COMMITTEE

1. To continue the Scholarship program and make provisions to extend it to Ukraine.
2. To offer information where Ukrainian studies are available in the United States, Canada and Europe.
3. To insure that upon finishing their studies and getting a job, scholarship students in turn become sponsors of scholarships.

THE FINANCIAL COMMITTEE

1. To raise the annual membership fee of the branches by 10 percent.
2. To add to the required fee an additional sum to cover the cost of representation:

3. To encourage branches to contribute greater donations to the OUR LIFE Fund. To find sponsors who will underwrite the cost of the pages of the magazine.
4. To launch a fundraising campaign which would raise \$100,000.00 for the Reserve Fund of OUR LIFE and \$100,000.00 for the Olena Lototsky Fund.

The Resolutions Committee:

Ivanna Ratych — president
 Maria Kramarchuk — member
 Iryna Czajkivsky — member
 Lesia Goy — member
 Orysia Lonchyna — member
 Anastasia Charysh — member

The committee functioned with the help of Honorary President Iwanna Rozankowsky.

Cont. from pg. 24

participated in the V Congress of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, as well as in the World Congress of Free Ukrainians, where I was seated in the Presidium through our membership in WFUWO. This is a big accomplishment. These kind of achievements do not "fall from the sky." They must be earned through consistent work. Our Regions and branches support the WFUWO morally and financially, as well as the work of WCFU.

The participation of our representatives in these kinds of conventions and congresses is very necessary, but it is very expensive. I ask you therefore, distinguished ladies, delegates, to seriously consider the matter of creating a Representational Fund which will be proposed by the Convention's Financial Committee.

OUR LIFE magazine, which we take great pride in, was in a crisis situation. As you know, in February Ulana Lubovych, the editor resigned from her post. The Executive Board tried at all costs to insure the continued publication of the magazine. Ms. Irena Chaban was hired to help in this effort (she helped U. Lubovych in the editorial work). It was decided that the Editorial Board will work on the magazine until the Convention to assure its timely publication. It looks like we have been successful in our efforts, since the May issue is out and the June issue is going to the printers.

The subscription price of the magazine was raised since the publication costs were not on par with the purchase price per issue. We will try to make sure that no branch will have less than a 100 percent subscription to OUR LIFE. Presently there are more than 60 branches with a 100 percent subscription. I trust that by the next Convention there will not be any branches which have not adhered to this requirement of our By-Laws.

At this point I would like to conclude my overview

of the work of our organization for the last term of office, which I found to be satisfactory and carried out in an atmosphere of harmony. The Regions and branches responded positively to the circulars from the Executive and National Board. On the whole, the required reporting was correct and timely. The Regional conferences in which I participated were on a desired optimum level, as were the inter-regional conferences. Speaking of conferences, I feel that they are very necessary.

It gives me great pleasure, and this is not the first time I've said this, that when I compare UNWLA with other organizations, Ukrainian or non-Ukrainian which I had the opportunity to know, I can take great pride in ours.

I extend my sincere thanks to the members of the Executive Board, members of the National Board, particularly to the presidents of the Regional Councils for their support and harmonious cooperation. My special thanks to the New York Regional Council, headed by Lesia Goy, for their positive concerns for the needs of the Executive Board. For 15 years the Region took care of the food during the countless meetings of the National Board, as well as during the conferences of the regional presidents. This is an additional responsibility ably performed by the Region for which I commend them and thank them.

Special thanks to Ulana Lubovych for her many years as editor of OUR LIFE. Her editorials, as well as choice of materials for the magazine raised the standard of the publication and earned the praise of its readers.

I believe that our Convention will proceed well in a friendly atmosphere. I trust all our decisions will have as a consideration the welfare of our organization and our Ukrainian people.

Thank you!

COMMUNITY ACTIVISM:

A ROUNDTABLE DISCUSSION AT THE
MAY CONVENTION OF UNWLA

MARTHA BOHACHEVSKY-CHOMIAK

The clearest message from the UNWLA Convention held over the Memorial Day meeting in Detroit was one that we are sending out with great frequency — mere preservation, mere tradition, mere remembrance will not do. The members of the Ukrainian National Women's League of America are an integral part of the American and of the Ukrainian communities and their organization functions as such. The letter sent by the Convention to President Bush raised the issues UNWLA wanted to see discussed at the Summit Meeting in Washington with President Mikhael Gorbachev.

The Friday evening kick off session — a round table discussion of community activism in the United States and in Ukraine — set the tone for the Convention. An overflow audience came to hear Paul Goble, Roman Szporluk, Sophia Sluzar, Helen Petrauskas and Maria Zarytsky analyze the situation in Ukraine and the role volunteer organizations play in that country, and how they interact with volunteer organizations in the United States. Martha Bohachevsky-Chomiak moderated the discussion and linked the arguments.

The UNWLA Convention fell on the eve of the Bush-Gorbachev meeting, and gave our projected round table discussion an even greater timeliness.

The changes in the USSR, the changes in Ukraine, illustrate that the study of communities yields a sharper picture of the actual situation in the land than does the traditional study of ideology, party apparatus and state structure. These three traditional pillars of Soviet power are seriously undermined by the collapse of command economy and the resultant takeover of local power by reform minded citizens. The crisis of the state and of the economy, bordering on some occasions upon acute paralysis, intersects with the whole nationality issue in the Union of Socialist Soviet Republics.

Paul Goble, the Director of the Research Division for Radio Liberty in Munich, had just briefed the White House on the nationality situation in the USSR. Sophia Sluzar, the executive editor of the United States Information Agency's universally recognized journal, *Problems of Communism*, focused on the structural changes in the Union that are being debated in the USSR. Roman

Szporluk, the Director of the Center for the Study of Eastern Europe at the University of Michigan and recently a frequent commentator on current affairs on US prime-time television, discussed the collapse of the communist ideology and the emergence of grass-roots democratic movements. All three speakers complemented each other and provided the audience with a nuanced understanding of the recent events in the Soviet Union, and especially in Ukraine. Goble, stressing that while Gorbachev was the quintessential Soviet man of progressive and enlightened views, he was nevertheless singularly blind to the issue of nationality. The combination of religion and nationality, so marked in Ukraine, is something that the party leadership in the USSR is not accustomed to seeing. All three speakers pointed out that national independence movements were outgrowths of popular, community based, ecologically minded citizens' concerns that were initiated not by political but by humanitarian, ecological and economic abuses of the society by the system. Professor Szporluk also was careful to note that the popularity of the Ukrainian national movement goes beyond those who speak Ukrainian. It encompasses the whole population of Ukraine who see in the increasing popularity of national symbolism an alternative to the bankrupt communist system.

In large measure the changes in the Soviet Union can be traced to the interest generated by human rights and to the whole Helsinki process. The success of the primacy of human rights was graphically illustrated by the make-up of the panel and of the audience. Paul Dobriansky, the Deputy Assistant Secretary for Human Rights in the US Department of State, and Orest Deychakivsky, a staff member of the US Congress Commission on Security and Cooperation in Europe, were unable to join the panel. A few days before our meeting, Ms. Dobriansky was appointed, along with John Evans, to serve as deputies to Ambassador Max Kampelman in the upcoming Copenhagen and Sofia meetings of the Helsinki states. Orest Deychakivsky is also attending both meetings. The American delegation is stressing three issues: human rights, the primacy of law, and the

rights of the nationalities. All three are of prime concern to the Ukrainian popular-based Rukh movement, as well as to their allies, the Green Earth ecological party.

An unexpected guest in the audience — and in large measure a soldier in the ranks of the human rights struggle — was Iryna Senyk, a visitor from Ukraine, a long-time prisoner of the Gulag, and a patron of a number of branches of the UNWLA. The audience greeted Ms. Senyk with a standing ovation.

Maria Zarytsky, the Director of the North Detroit General Hospital Pharmacy and a long-standing community activist in the Detroit area, detailed community involvement on behalf of human rights activists in the ten years that preceded the current ferment in the USSR. This presentation offered a graphic illustration of the power of the individual when the individual has the backing of an active community. The interest in the US constitutional structure, in the functioning of our community organizations and local administration, and in the economics of our self-help organizations so evident in the USSR, and especially in Ukraine, points to the feasibility of close continued contacts with Eastern Europe, even at times of little openness.

Without proper empowerment, the individual can be easily crushed. The United States has devised a system in which the community interacts with the government and with the creators of economic wealth to produce a society that contributes to the welfare of the entire population. Helen Petrauskas, the first woman to be named a vice president at Ford Foundation and the person in charge of ecological issues world-wide, provided valuable insight on the cooperation between communities and corporations. She stressed that legal requirements alone do not reflect the best interests of the community, and that the communities must call attention, through direct community action, to their concerns. The community, after all, is the best judge of what concerns its welfare. She offered advice on how to establish and promote cooperation between communities and corporations and expressed a willingness to meet with Soviet Ukrainian activists, especially of the ecological groups, to pursue common concerns.

The discussion highlighted a number of key developments in the USSR, in Ukraine, and in our American-Ukrainian community. It enabled us to see the interconnections in various aspects of our community, and permitted us, by seeing the broader picture, to place ourselves and our organization in it.

Primarily, the discussion on Friday evening provided us with an opportunity to see our own community against the image of another society. This greater awareness of our societies enabled us to see sharply that the major strength of the United States lies in the fact that it is a community of communities. The US is composed of overlapping, but not congruent entities in which each individual functions simultaneously at different organizational and community levels. Each of us belongs at the same time to many communities, none of them exclusive, and none of them claiming our

full and unquestionable allegiance. No community in the United States, and even the state in the USA has the right to claim and demand our unqualified support. The oath of loyalty we take upon taking up our citizenship, or when we embark on any public function, is one of loyalty to the Constitution of the United States. This is perhaps the only country in the world in which the oath of the highest office of the land is the same as that taken by the lowly immigrant: to uphold the constitution and the laws of the country, and to discharge one's functions honorably and well, to the best of one's ability.

And the Soviet Union, with its largest republic Russia, in large measure dictating and setting the tone for the political system of the last seventy years, has proven once again — as it had in 1917 — that all exclusiveness and all claims to absolute knowledge and absolute power corrupts. The stifling of the individual weakens the state, weakens the society, destroys the economy. The Communist Party, the dangerous reemergence of Russian chauvinism that is looming ominously on the horizon with its anti-semitic, anti Ukrainian undercurrent, the collapse of the command economy are simply additional proofs that the destruction of the individual, of individual autonomy, and of free communities, spells eventual doom.

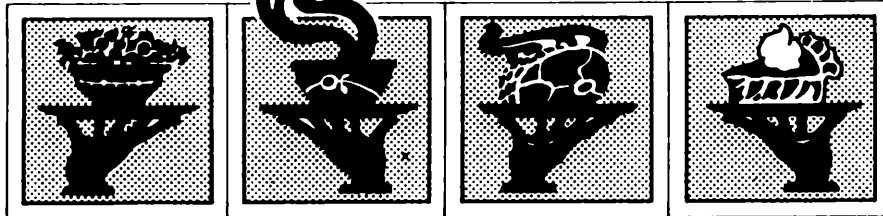
In the restructuring that Ukraine is undergoing, and must undergo for its society to survive, the interplay of volunteer organizations with a market economy and democratic system of government is the beacon that can light the way out of the impasse. Through our intimate involvement with the American way of life we can best help the homeland of our ancestors. Nationalism in Ukraine is not an ideological movement, it is not even an atavistic search for roots, rather it is an expression of the community that has been permitted to speak its voice, a community of individuals that want to be free, to live and let live, to preserve their country for their children and for the world.

No wonder that the panelists, as other specialists with intimate first hand knowledge of the situation in Ukraine and in the Soviet Union in general, agreed that the mood among the people — severe shortages and uncertainties of the time to the contrary notwithstanding — is one of hope and elation. The people are speaking for the people.

The audience felt that sense of joy and excitement, and the convention reflected it.

What remains for me to do is to thank you again for your trust, and for electing me as a vice-president of the Ukrainian National Women's League of America. It is a particular honor to have this post at a time when a Ukrainian National Women's League is being formed in Kiev and Lviv and in other cities of Ukraine. To be able to speak, as I did and do, to Ukrainian women on both sides of the Atlantic is indeed a privilege, an honor and a joy — to be able to experience first hand the many overlapping communities which fashion every single one of us.

наше харчування

Ольга Вербинець у статті про українську кухню пише:

"В українській народній кухні є багато страв з використанням лісових дарів. Край незчисленних лісів був завжди багатим на гриби, ягоди, дички. Гриби пекли в попелі або в печі, що відбилось навіть в українській назві печериць. Власне грибами називали переважно "білі" чи боровики. Інші гриби — підосичники підберезовики, моховики — цінувались менше, їх називали ще підгрибами. Відомі з давніх давен опеньки, лисички, маслюки, рижики та грузди. Їх солили на зиму в дерев'яних діжках як огірки, сушили. Соління та квашення було найпоширенішим способом зберігання продуктів. Солили м'ясо та сало, рибу та гриби, сир, з овочів і фруктів — капусту, буряки, огірки і навіть кавуни та сливи (відомі опішнянські солені і мариновані у медовій ситі сливи).

З ягід найчастіше вживали калину, журавлину, чорниці. Китиці калини сушили на зиму, сушили також чорниці, з яких робили чай як добрий лік на жолудок".

Подаємо кілька приписів на використання "лісових дарів". У зв'язку з тим, що в продажу немає інших грибів, крім печериць, які можна приготувати в різний спосіб, пропонуємо:

НАЧИНЮВАНІ ПЕЧЕРИЦІ НА ПРИСТАВКУ

- 16 великих печериць
- 6 унцій солодких італійських ковбасок
- 1 зубчик часнику
- 3 ложки олії
- 2 ложки дрібно нарізаної петрушки
- 1/4 горнятка меленого пармезану
- 1/4 горнятка води

Помити печериці. Вийняти корінці і їх дрібно нарізати. З ковбасок вийняти м'ясо і вкласти на пательню (сковороду) разом з нарізаними корінцями і однією ложкою олії. Варити, роздобрюючи м'ясо вилкою, поки не зарум'яниться. Додати ще одну ложку олії, роздушений зубець часнику, петрушку і на кінці пармезан. Все змішати і наповнити шапочки печериць. До огнетривалої посуду влити решту олії, вкласти начинені печериці, додати воду і пекти в нагрітій до 350° печі 20 хвилин. Подавати теплі.

З ягід тут немає тільки калини, але є журавлини (cranberry) а також малини, чорниці (blueberries) та ожини (blackberries). З ягід можна приготувати смачні салати і лакоминки.

САЛАТКА З ОЖИН

На кожен тарілку індивідуально накласти листок зеленої салати, на це дві половинки грушки з компоту або може бути свіжа, перерізаною стороною вниз. Вбити вершковий сир (cream cheese) з ложкою молока і накласти на грушки. Вибрані, гарні ожини накласти на сир скільки хто любить. Прикрасити листочками м'яти або водяним крес (watercress).

ШУМ З МАЛИН (на 8 осіб)

- 2 горнятка свіжих малин
- 1 горнятко цукру
- 2 ложки цитринового соку
- 4 ложки зимної води
- 4 ложечки желатину без смаку
- 4 білки, вбиті на піну
- 2 ложки цукру

Вибрати гарні малини і посипати їх цукром, накрити посуд і вкласти до холодильника на кілька годин. Потрясти малини, щоб їх не подусити, полити цитриновим соком. Залити желатину зимною водою, нехай постоїть, щоб зовсім розпустилася. (Добре вкласти горнятко в гарячу воду). Влити желатину до малин і уважно змішати. Вбити білок, додати одну ложку цукру, далі бити на густу піну, до якої уважно висипати малини. Накрити посуд і вкласти до холодильника найменше на три години. Подавати з битими вершками (heavy cream) і прикрасити кількома малинами.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

ЯБЛУКА З ЖУРАВЛИНАМИ (на 4 особи)

- 4 тверді яблука до варення
- 2 горнятка журавлин (cranberries)
- 1 1/2 горнятка води
- 1/2 горнятка меду
- 1 горнятко цукру
- кусок цинamonу (до вподоби)

Обірати яблука і обережно вийняти середину з зернятами. Вкласти їх до посуду величини 3-ох кварт. Вмити і перебрати журавлини і додати до яблук. Залити водою, накрити і варити до закипіння. Тоді зменшити вогонь і варити 5 хвилин. Уважно обернути яблука, щоб всюди були червоні, додати мед, цукор і цинамон і варити, щоб яблука були м'які (15-20 хвилин). Уважно вийняти яблука до приготованого посуду і залити журавлинами. Вистудити.

БАБКА З ЧОРНИЦЯМИ

- 2 горнятка борошна (муки)
- 1 1/2 ложечки порошку до печення
- 1 кістка (1/2 горнятка) масла або маргарини
- 1 горнятко цукру
- 2 яйця
- 1/3 горнятка молока
- 1/2 горнятка нарізаних горіхів
- 2 ложечки цитринової шкурки
- 1 горнятко свіжих чорниць (blueberries)

Пересіяти борошно з порошком до печення. У великій мисці вбити електричною мішалкою масло з цукром на крем. Додавати яйця і далі вбивати. Додавати борошно на череміну з молоком, починаючи і кінчаючи борошном і легко вбивати, щоб змішалось. Замішати горіхи, цитринову шкурку і чорниці і влити тісто до натовщеної форми. Пекти при температурі 350° 1 годину.

Ще гарячу бабку полити сиропом з 1/3 горнятка цукру та 1/4 горнятка цитринового соку. По 10-ти хвилинах вийняти з форми і вистудити.

СЛОВО, ВИГОЛОШЕНЕ НА ВІДКРИТТІ ВИСТАВКИ АКВАРЕЛЬ ЕММИ АНДІЄВСЬКОЇ

Сьогодні ми зібралися тут, щоб оглянути акварелі Емми Андієвської. Ширшим колам нашого громадянства вона більше відома як письменниця і тому ми маємо намір сьогодні не тільки оглянути її картини, але також і в деякій мірі навіязати знайомство з її літературною творчістю.

Емма Андієвська народилася 19 березня 1931 р. в Донецьку (тоді Сталіно). Від 1943 р. вона перебуває на еміграції в Німеччині, де закінчує вищу освіту. Відтак вона переїздить до Америки, а тоді знову повертається до Німеччини, де займається літературною працею.

Її літературний дорібок складається з восьми збірок поезій, трьох збірок короткої прози та трьох романів. За свій останній роман — "Роман про людське призначення", вона одержує нагороду ФОТА (літературний конкурс фонду Омеляна і Тетяни Антоновичів). Цією нагородою відзначається твори, написані українською мовою, незалежно від того, де вони надруковані. В 1984 р. твір Емми Андієвської був вибраний з-поміж 140 творів.

Багато відомих українських літературних критиків вважають Емму Андієвську за одну з найвизначніших письменниць нашого часу. Її поважають за цікаву мову, незвичайні метафори і нову розповідну манеру, де вона вживає поняття "круглого часу". Як і багато визначних письменників, Андієвська не задовольняється готовими літературними формулами, а шукає чогось відмінного, нового. Життя постійно змінює свої форми. Воно не стоїть на місці. Нові теорії в науці про поняття часу і нові досягнення в ділянці психології приносять багато змін у нашому понятті про світ. Література мусить іти в крок з цими змінами і шукати нових засобів віддзеркалювати дійсність. І Емма Андієвська іде в пошуках за новими формами. Після довгих шукань вона знаходить свій оригінальний спосіб розуміти світ і представляти його в своїх творах, вносячи цим в літературу щось зовсім своєрідне.

Вже в своїх поезіях Емма Андієвська намагається дивитися на доколишне з іншої незвичайної точки зору. Цим вона досягає оновлення баченого. Часто вона дивиться з перспективи природи віддзеркаленої в плесі води, з перспективи максимального зближення, як, наприклад, комашка на стеблинці. Через це, хоч її поезія і написана ортодоксальними формами італійського сонету, вона робиться небуденна. До цього також сприяють цікаві слова, неконвенційні метафоричні образи, як напр., "мокрого вогню семипудові сита" або "росу в росину забивають клином", та елементи

Виставку влаштував 12 Відділ США Парма, Огайо, 9 березня 1990 р. Доповідь виголосила мгр Едіта Морозинська.

казкового, сюрреалістичного. В своїх поезіях, як і у всій своїй творчості, вона одбумує життя і сенс всього буття.

Однак найбільшу своєрідність Емма Андієвська досягає в своїх романах, а особливо в останньому "Романі про людське призначення". Тут, як пояснює Данило Струк, вона дивиться на життя з перспективи всезнаючого і всебачучого оповідача (отже Бога), для якого не існує минулого, теперішнього чи майбутнього. Перед його очима все існує одночасно як одна цілість. Подібно ж і в людському розумі всі пережиття зливаються в одну цілість, тут також не існує часових бар'єрів. Для означення одноразовості чи синхронізації часу, Андієвська вживає терміну "круглий час" — це поєднання всіх днів. В нашому логічному думанні це нісенітниця. Хоч це ніби і самозаперечення, але круглий час є реальністю. Людський розум регулює окрешню дійсність і організовує її у послідовну лінію. Але насправді це перевернена дійсність".

Виникає проблема як представити круглий час в літературі. Раніше це розв'язувалося різними способами. Марсель Пруст і Гоголь вживали сон.

ДЕНЬ МАТЕРІ В 119-МУ ВІДДІЛІ

День Матері, що його святкуємо, щоб вшанувати її постать та висловити вдячність за дар життя, зокрема святково відзначається у нашому Відділі. Щороку наша культурно-освітня референтка Люба Сохан вміло та з любов'ю підготовляє непересічну програму на ширші сходи. І в цьому році погідного травневого вечора зійшлися Союзянки 119-го Відділу та гості на зустріч з нагоди Дня Матері.

Як звичайно, референтка старанно підготувала програму з цікавою доповіддю, поетичними творами сольоспівом тощо. Коли присутні мали враження, що програма добігає до кінця, заповіла несподіванку. Тоді до столика прелегентки підійшла наша членка-сеньйорка Анна Варчак, мати однієї з основоположниць Відділу Лесі Крумшин. Поклала на столик надрукований матеріал, яким тільки час від часу користувалася, та прямо з пам'яті прорецитувала уривки поезій Тараса Шевченка, в яких він змалював трагічну постать матері.

З увагою слухали ми незвичайні рецитації людини, якій сповнилося 98 років трудолюбивого життя, людини, яка досі зберегла феноменальну пам'ять, людини, яка до цього часу проводить довгі години дня, читаючи пресу, літературні твори та, перш за все, твори немирощого нашого Кобзаря. Любов до них сягає її молодих літ, коли учительвала на рідних землях. Китицею весняних квітів дякували ми нашій достойній сеньйорці та з глибоким чуттям заспівали "Многая літа".

"День Матері" в 119-му Відділі. Зліва: Анна Варчак, Люба Сохан, Ірена Моцюк.

Ана Варчак — горда бабуня двох внучок, Соні і Люби. Вірні її ідеалам, вони активно стоять в рядах СУА. Вона живо цікавиться діяльністю нашого Відділу та загалом діяльністю СУА, а тому що сили не дозволяють брати в ній участі, при кожній нагоді щедро рукою складає грошеві пожертви.

О. Руденська

Джеймс Джойс — потік свідомості, ще інші flashback і flashforwards. Андієвська мусить побороти не абиякі труднощі, щоб знайти засіб, як показати що герой думає і відчуває про події в той самий час, як ці події розвиваються. І вона знаходить зовсім новий розповідний спосіб, який, за словами Шевельова, робить її безпрецедентною не тільки в українській, але і в світовій літературі.

Отже, щоб показати одночасову безчасовність авторка будує свій твір за такою схемою. На початку подаються короткі речення розповідача, що ніби служать рамкою реального часу. В розповіді непомітно міняються реєстри до внутрішнього монологу, який складається з підсвідомих думок, роздумвань і спогадів героя і не має меж часу. На зміну першому оповідачеві приходиться другий і процес повторюється. Таким чином цілий роман складається з ланцюга епізодів з внутрішніми монологами. Цей спосіб писання зумовлює довгу фразу, яка часто досягає довжини абзацу. Такі довгі речення зустрічаються у чужих літературах, — у Пруста чи Томаса Мана. В українську літе-

ратуру Андієвська перша вводить розширене сурядне речення.

Як вже нам відомо з попереднього, романи Андієвської не традиційні в своїй побудові. Вона не користується формулою Арістотеля — тут нема сюжетної зав'язки, кульмінаційного пункту і розв'язки. Динаміка твору полягає в тому, що в початковій сірі, буденні епізоди впорскується елементи казки і сюрреалізму і наростає об'явлення суттєвого, Божого. Роман переключається від побутового до філософського, від фізичного до метафізичного. Відкриваються філософські проблеми сенсу буття та ідеї людського призначення, цєбто боротьби зла з добром.

Філософічні проблеми, які авторка розв'язує в своїх творах, небуденні метафори та вишуканий словник, а особливо її спосіб розповідання, де застосовується поняття круглого часу, роблять її непересічною письменницею нашого століття. Її твори не написані для розваги і не надаються до швидкого і поверхового читання. Над її творами треба добре задумуватися, щоб збагнути їх суттєвість.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ПОЖЕРТВИ НА УРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

500.00 дол. — Український Народний Союз Відділ 25-ий;
200.00 дол. — Лев і Дорота Галлани; **по 100.00 дол.** — Адріян і Христина Балко-Сливоцькі, Роман і Анна Байлаки, д-р І. Й. Цегельський, Євгенія Тріска, Оксана Поритко, Олена Гарбан Римаренки; **75.00 дол.** — Августин Юзвак; **по 50.00 дол.** — Марія Заяць, СУА — Відділ 4-ий, Осип і Наталія Сигіди, Б. І. Курилко, Орест Веселий, Теодор Гуфрій, А. Яременко, Арета М. Арлен, Марта Крамарчук, Романа Дигдало, Я. Осип і Ірена Яворські, Мері Душник; **по 30.00 дол.** — Павло Заяць, Люба Дубно, Григорій Дзендран, Гелен (Олена) Костюк; **40.00 дол.** — Денис Кузьмович; **по 25.00 дол.** — Оксана і Богдан Богословці, д-р Роман Богонович, Мері Белбек, Гелен Вреціона, Олена Шиприкевич, Марія Харина, Степан і Олена Гіби, Борис Мальченко, Ольга Карван, Ірена Новак, Марія Адрусак, Галина Панченко, Марія Івасютин, Зенон Михлевський, Юлія Крися, панство В. Геймур, Осип і Марія Лесавуєр, Іванна Семенина, Ірина Филипчак, Наталія Крупська, Юрій Лютий-Лютенко, Володимир Клебавич, Марія Підгорецька, Андрій Андреюк, Тиміш і Анна Гнатейки, Марко і д-р Аріядна Бах, Меланія Соренсен, Яр. Г. Букачевський, Іван Винник, Юрій і Алла Муртечали, Марта Рудик, Ольга К. Джонсон, Юлія Демченко; **по 20.00 дол.** — Ярослав і Іванна Пенкальські, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, Олег і Люба Кіначі, Петро і Стефанія Притляки, Валя Чудовська, Роман і Меланія Кузьми, Мирослава Мирошниченко, Володимир Загайкевич, Ольга Джонон, Юрій Демидович, Юліан Дутко, Еміль і Стефанія Грубські, Володимир Терлецький, Ірена Залиба, Володимир і Оксана Миськіви, Тарас і Юліана Шепеляві, Юрій Захарія, Теодор і Марія Угорчаки, Стефан Мартиняк, Роман М. Фенчинський, Роман Рак, Зиновій Квіт, Любомира Хома, Всеволод Саленко, Іван Головка, Катерина Андрушко, Стефанія Семущак, Джун Костікан; **по 15.00 дол.** — д-р Юрій і Ярослава Рибачи, Ольга Якимів, Віра Чироналович, Юрій і Христина Свищуки, Наталія Масюк, Софія Шашкевич, Александер Кулинич, Є. Ступарик, Майк Кікціо, Володимир Дзівак, Гелена Касприк; **12.00 дол.** — Іван Саврук; **по 10.00 дол.** — Віра Мацелюх, Іванна Скарупа, Ніна Вінокорзів, Нора Масон, Константина Мацілінська, Анна Кібало, Іван Клебан, Ольга Вишневецька, Целестина Ловберт, Володимир Сенежак, Софія Стецура, Юлія Ховайло, Ольга Малаховська, Євген Грицай, Осип Човник, Ірена Балута, Іван Телефський, Александра Воробкевич, Марія Соловій, Марія Зубаль, Марія Остафійчук, Юрій Фізер, Михайло і Стефанія Бабяки, Стефанія Лаба, Микола Чорний, Мирон і Катерина Захарясевичі, Наталія Білоус, Василь Сердюк, Іван Зелений, Стефан і Марта Коваліви, Мирослав Бекіш, Юрій Цибрівський, Ольга Боба, Дарія Яросевич, Данило і Анна Маціканичі, Петро і Марія Одарченки; Алойс і Віра Студні, Ксеня Антипів, Ярослава Ставнича, Остап Гац, Осип Врублівський, Петро Бойчук, Роман

Грабець, Укр. Кредитова Кооператива-Мінеаполіс, МН, Катерина Мінкевич, Володимир Семенина, Марія Мудрик, Василь Павленко, Марія Стручак, Іван Телешевський, Євгенія Плескачевська, Мері Куций, Володимир і Анастасія Мерещаки, Едвард Рокіський; **по 5.00 дол.** — Іван Гайдук, Софія Стець, Іван Петро Гарбера, Мирон Петро Гарбера, Мирон Івашко, Федір і Марія Гайові, Григорій Колибабюк, Роман Терлецький, Богдан Козак, Марія Стасюк, Євген Баланда, І. Губчак, Катерина Мінуевич, Богдан Лукашевський, Емілія Ройовська, Стефан і Олена Волянські; **3.00 дол.** — Марія Наливайко; **2.00 дол.** — Іван Дмитрів.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ольги Томашевської** на Укр. Музей складаємо 40.00 дол. **Зірка і Роман Берези.**

В пам'ять бл.п. д-р **Емілія Караницького** складає на Український Музей в Нью-Йорку 20.00 дол. **Зенон Михалевський.**

Замість квітів на могилу бл.п. **Володимира Лісовича** складають 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку д-р **Юрій і Оксана Тритяки.**

На вічний спомин бл.п. **Наталії Ньюман** складає 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку **Артур Е. Ньюман.**

На вічний спогад **незабутньої матері** складає 100.00 дол. на Український Музей **Теодорія Мельничук.**

На свіжу могилу бл.п. **Марії Лампіки** складають 100.00 дол. на Український Музей д-р **Роман і Ольга Морози.**

На нев'янучий вінок бл.п. **Люби Борбели** на Український Музей в Нью-Йорку склали наступні особи: **по 50.00 дол.** — д-р. Еміль і Ірина Ключаси, д-р Богдан і Таїса Кузьми; **по 25.00 дол.** — д-р Тарас і Іванна Ганушевські, д-р Іван і Александра Кизики, **20.00 дол.** — Ніна Коропей.

В глибокому смутку замість квітів на могилу бл.п. **Розалії Москалюк**, матері **Марії** і д-ра Василя Москалюка з Огайо складають на Український Музей в Нью-Йорку 50.00 дол. **Василь і Катерина Козуляки.**

У пам'ять **незабутнього і дорогого мужа** бл.п. **Василя Кучкуди** на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку 1000.00 дол. складає дружина покійного, **Пелягія Кучкуда**

50.00 дол. на закуп експонатів для **Українського Музею** в Нью-Йорку пересилають **Неоніля і Гаррі (Григорій) Сирлс.**

В пам'ять бл.п. д-р **Григорія Явного** на Український Музей в Нью-Йорку пересилає д-р **А. Анастасідес.**

Замість квітів на свіжу могилу невіджалуваного св.п. д-ра **Григорія Явного** складають на Український Музей в Нью-Йорку 50.00 дол. **Ірина і Роман Кравціви**, а родині висловлюють найглибші співчуття.

В пам'ять **незабутньої сп.п. Стефанії Чайковської** складають на Український Музей в Нью-Йорку 150.00 дол. **Стефан і Іванна Рожанковські.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. д-ра **Григорія Явного** на Український Музей в Нью-Йорку складає 25.00 дол. **Іван Винник.**

Замість квітів на свіжу могилу св.п. **Дозі Дурбак** 25.00 дол. складає на Український Музей в Нью-Йорку **Катя Ковшевич.**

В пам'ять бл.п. проф. **Василя Чапленка** на потреби Українського Музею зложили пожертву: **по 50.00 дол.** — Наталія Чапленко, панство Б. Кравчуки; **по 25.00 дол.** — Б. і І. Боярські, Ірена Крамарчук; **по 20.00 дол.** — Р. і М. Фуреді, Ольга Цар.

Замість квітів на свіжу могилу сл.п. д-ра **Григорія Явного**, батька м-р. Уляни Дячук, працівники Головної Канцелярії, Редакції "Свободи", "Українського Тижневика", Адміністрації та Друкарні УНСоюзу склали пожертву на Український Музей в сумі **1,009.00 дол.**

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

25,000.00 дол. — Іван Пуйо
по 1,000.00 дол. — СУА — Відділ 28, Лідія Фіцалович,
АТ і Т дорівнюючи пожертву Володимира і Катерини
Володюків.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

В світлу пам'ять бл.п. **Романи Дмитерко** членки 22-го Відділу СУА в Чикаго складаємо **240.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а мужові м-р. Роману і родині покійної висловлюємо щирі співчуття.

По 25.00 дол.: 22-ий Відділ СУА в Чикаго, Ліна Басюк, Ольга Мартинюк, Дарія Менцінська; **20.00 дол.:** Надія Дзидзан; **по 10.00 дол.:** Ольга Гаврилюк, Галина Гординська, Іванна Горчинська, Ольга Заброська, Люся Самбірська, Дора Сасик, Стефанія Форович, Люба Шеремета, Галя Янчишин; **по 5.00 дол.:** Іванна Городиська, Катя Ілюк, Олена Матвіїшин, Марія Семянчук, Евстахія Струтинська, Валя Цурковська.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Василя Оленського**, покійного мужа членки 119-го Відділу, Роми Оленської, складаємо даток на Пресовий Фонд "Нашого Життя": **25.00 дол.:** 119-ий Відділ СУА, **по 20.00 дол.:** Анна Варчак, Ірена Гнатів, Олександра Крумшин, Ірена Моцюк, **по 10.00 дол.:** Марія Борковська, Ольга Женецька, Ольга Кулинич, Ольга Руденська. Разом: **155.99 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Михайла Мрочка**, батька нашої членки Марії Глушок, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а родині покійного висловлюємо глибокі співчуття, **Членки 19-го Відділу СУА, Трентон.**

Замість квітів на могилу бл.п. **Марійки Гординської**, пересилаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Ольга Вареля.**

В світлу пам'ять бл.п. **Юліани Ратич**, доні моєї приятельки з молодих літ, складаю **100.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Люба Семків.**

У світлу пам'ять бл.п. **Дарії Камінської**, складаємо **30.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а шановній родині висловлюємо ширі співчуття, **Еміліян і Ліна Басюки.**

В пам'ять бл.п. **Слави Ласійчук** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Мирослава Залуцька.**

У світлу пам'ять бл.п. **Ярослава Дячуна**, складаємо **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", дружині Анні висловлюємо наші глибокі співчуття, **Надія і Петро Дзидзани.**

250.00 дол. — Роман і Марія Тершаковець-Гавриляки.
200.00 дол. — невідомий жертводавець (н.н.)
по 100.00 дол. — Стефан Шренко, Ольга Самль, Стефанія Залітач, Ярослав і Ірена Падохи, Роман і Марта Савицькі.

90.00 дол. — Ізидора Боярська
50.50 дол. — Андрій Бідяк
50.00 дол. — Стефан Закамарок
25.00 дол. — Іван Заковоротний
20.00 дол. — Розалія Фенчинська
3.00 дол. — Я. і А. Губчаки.

ТРИВАЛІ ФОНДИ

На Тривалий Фонд **Юрія і Аніси Мицаків** 1,000.00 дол. зложили **Юрій і Аніса Мицаки.**

На Тривалий Фонд **Йосифа Гірняка і Олімпії Добровольської** 100.00 дол. зложили **Любомир і Любов Білики.**

В пам'ять дорогої **Соні Питляр**, складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а опечаленій родині пересилаю мої найщиріші співчуття, **Стася Романишин.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Аркадія Трачука**, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", дружині Олі висловлюю щирі співчуття, **Наталка Дума.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Галини Кунинської**, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Управа 22-го Відділу СУА в Чикаго

Вшановуючи пам'ять покійного д-ра **Григора Лужницького**, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Марія Євсєвська, членка 43-го Відділу СУА

Замість квітів на далеку могилу бл.п. **Марії Пристай-Борщук**, сестри Іванни Клим, голови 82-го Відділу СУА, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а шановній родині покійної висловлюємо щирі співчуття.

Управа 82-го Відділу СУА в Нью Йорку

В пам'ять бл.п. **Марії Пристай-Борщук**, сестри Іванни Клим голови 82-го Відділу СУА складаємо 110.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Шановній родині висловлюємо щирі співчуття. В тому: **по 20.00 дол.:** Надя Попель, Стефанія Ушак, **по 10.00 дол.** Теодора Бриттан, Ольга Гірна, Ірина Іванчишин, Олександра Кіршак, Юлія Криси, Мирослава Мирошниченко, Стефанія Чорнодольська.

В пам'ять мойго найдорожчого і незабутнього мужа бл.п. о. **Юліана Осадци** приятеля і читача журналу "Наше Життя", складаю 50.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Стефанія Осадца, дружина

В пам'ять бл.п. **Михайлини Курилович**, матері нашої членки Люби Шандри, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

74-ий Відділ СУА в Чикаго

В пам'ять бл.п. проф. **Василя Чапленка** складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Марія Храплива

НАШИМ ДІТЯМ

О. ЖУРЛИВА

МАЛЕНЬКА ГОСПОДИНЯ

Хоч на зріст я ще маленька,
В мене й кіска ще тоненька,
Та коли на стільчик стану, —
З шафи мисочку дістану.
Вже й робити дещо вмю:
Ось тарілочку помию
І повішу на кілок
Свій маленький рушничок.
Я й кімнату замітаю,
Завжди квіти поливаю,
І всього сама учусь,
Бо роботи не боюсь.

П. ВОРОНЬКО

НІКОЛИ НЕ ХВАЛИСЬ!

Хвалився кіт,
Що він убрид
Дніпро перебрєде!
Та як пішов —
І не прийшов,
Нема kota ніде.
І ти ніколи не хвалисьь,
Коли не можеш — не берись.

М. ПЕТРІВ

ДОБРИЙ ДЕНЬ

Вийшло сонечко на небо
І всміхається до нас.
Веселіться, любі діти,
Добрий день у добрий час!

Вам співають жайворонки,
То для вас шумить ручай,
Вам кланяються тополі,
Вас до себе кличе гай.

На леваді ясні квіти
Розквітають вже для вас.
Веселіться, любі діти!
Добрий день у добрий час!

ПАРАСОЛЬКА

Пані Борецька закінчила приготувати сніданок, поспішаючи до праці. Старші діти поїхали до табору, а після закінчення занять у світличці, під час вакацій, наймолодша доня Орися перебуває кожного дня у пані Марти. Крім своїх дітей Марта опікується також дітьми своєї сестри та приятелів. Орися радо перебуває у пані Марти, бавиться з її донею і своєю приятелькою Улянкою та любить прогулянки по парку.

— Не забудь, Орисю, парасольки, бо хмариться! — сказала мама, цілуючи доню на прощання.

Мала громадка весело гомоніла, мандруючи стежкою парку попри маленький ставок, коли раптом почав падати дощ. Пані Марта і діти сховалися під велике дерево, а Орися гордо відчинила парасольку, що дістала минулого тижня від татка на уродини, і разом з Улянкою помалу пішли по стежці.

— Верніться, дівчатка, бо буря надходить, — кликала пані Марта. Раптом зірвався сильний вітер, вирвав парасольку з рук Орисі і поніс її аж до ставка, де вона зникла в корчах лози. Орися з плачем прибігла до пані Марти, але й вона не могла нічого порадити — парасолька пропала.

— О-о, а це що таке? — крикнула жабка Теребулька, що бачила, як парасолька впала у воду й поплила. — Візьму собі, затягну на листочок водяної лілії і буду мати хатку.

Гульк, підскочила три рази і зловила парасольку.

— Тепер я буду мати найкращу хатку на ставку. Всі риби, жаби й водяні комахи будуть зазирати мені та й дощик не буде на мене падати.

Теребулька покликала своїх друзів Квака і Зелепушку:

— Гей, погляньте, що я знайшла, допоможіть мені назбирати шувару та прив'язати мою хату до листочка.

Але Квак, що був старший від Теребульки, поважно відповів:

— Не радій, сестричко, бо не буде тобі добре в такій хатці. Наш жаб'ячий рід звик до дощів, сонечка і води, бо без них наша зелена шкірочка висохне й ми не зможемо плавати і скакати. Це — парасолька. Я бачив як дівчатка накривалися нею, щоб не змокли їх суконки. Діти не так як ми: від мокрої одежі вони можуть захворіти.

— Коли я сиділа у траві під корчем, то бачила як вітер вирвав Орисі з рук її нову парасольку і навіть чула як дівчинка плакала, — промовила Зелепушка. Теребулька мала добре серце й сама мало не заплакала.

Другого дня вранці Теребулька, хоч як шкода було їй віддавати парасольку, при допомозі своїх друзів закотила її до стежки, куди завжди ходили діти.

— Дивіться, діти, моя парасолька знайшлася! — скрикнула Орися, здалека побачивши у траві свою парасольку. А з-під корча відізвалися тихо три зелені жабки: "Рах, рах, рах. Ми зробили добре діло!" і весело скочили у воду.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Жменька землі на свіжу могилу
бл.п. Степанії Чайковської.

Далеко від рідної землі, на чужині, виросла ще одна могила. Відійшла у краший світ бл.п. Степанія Чайковська, вдова по покійному Йосипові Чайковському, прикладна громадянка, найдорожча мати, бабуня і прабабуня родини Фіглюсів і Чайковських.

Походила вона зі старого патріотичного священничого роду Підсонських, споріднених з визначними нашими родинами Тарнавських, Купчинських та інших.

Народилася Степанія Чайковська 19 березня 1894 року в селі Звижені Зборівського повіту на золотому Поділлі. Вона була однією з шістьох дітей молодого подружжя (два сини і чотири доньки).

Незабаром після народження переїхала з батьком Володимиром і матір'ю

Антонією з роду Вітошинських до села Белзця на Золочівщині, де батько її був призначений парохом.

В ранньому дитинстві діти втрапили матір, виростаючи напівсиротами.

Степанія вже змалку виявляла великі здібності до музики. Йдучи назустріч музичному талантові доньки, батьки віддали її на навчання гри на фортепіані до Музичного інституту ім. М. Лисенка у Львові. Вчителем був наш визначний композитор Василь Барвінський, який пророкував Степанії, що вона стане великою піаністкою. Доля однак покерувала інакше. В 1924 році вийшла вона заміж за майбутнього священника о. Йосипа Чайковського і після свячень молоді подружжя переїхало на парохію села Суходолу коло Підлютого, на Бойківщині, а сім років пізніше знову до Белзця. Тут подружжя включилося у громадсько-просвітянське життя: організували читальню "Прогресивіта", гурток "Сільського Господаря", "Рідну Школу". В 1933 році Степанія заснувала відділ Союзу Українок і була його головою 6 років, аж до вибуху Другої світової війни. На сходинах ознайомлювала членкинь з нашою літературою, історією. Організувала курси гігієни, куховарські, господарські і трикотажні. Цим старалася піднести культурно-економічний стан нашого жіноцтва.

В домі родини Чайковських було гасло: "Гість в дім — Бог в дім". Там знаходили притулок приїжджі інструктори й доповідачі, кожний, хто потребував допомоги й поради. Р. Куп-

чинський писав про Белзець: "Наотвір двері, видно, гостям раді!".

Воєнна хуртовина, яка прокотилася нашими землями і забрала зі собою тисячі втікачів перед жорстоко-кровожадним союзником "демократичного" Заходу, змела також і родину Чайковських. Це був рік жаху й розпуки. Родина опинилась в Німеччині, а відтак переїхала до Америки, де спочатку поселилась в Бофало, а пізніше в Лос Анджелесі. Після смерті о. Чайковського Степанія жила ще деякий час у Каліфорнії, а відтак дочка забрала її до себе до Денверу. Тут прожила вона до останніх своїх днів.

Бл.п. Степанія була незвичайно лагідною, милою і товариською вдачею, була взірцевою християнкою, всіми любленою "громадською бабусею". Любила людей і кожному дарувала чарівну, повну тепла усмішку. Любила мистецтво, музику, цікавилася нашим життям, раділа успіхами, переживала трагедію нашого народу.

Коли ще була повна сил, помагала виховувати своїх внуків, раділа їхніми успіхами.

Відійшла у вічність в Денвері, Кольорадо, 8 березня ц.р., а похована побіч свого вірного друга в Каліфорнії.

Осиротила доньку Марію Фіглюс з донею Одаркою і сином Ігорем, сина Олега, невістку Дарію, внуків Тимоша, Олега, Льва і Ярему та дальшу родину.

Пам'ять про неї збережеться в наших серцях.

Олена Морозевич

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 15 квітня ц.р. з волі Всевишнього відійшла у вічність довголітня членка 62-го Відділу СУА в Глен Спей бл.п. **Анна Косців.** Покійна Анна силою волі поборювала всі терпіння смертельної хвороби та з молитвою і вірою у видужання зустрічала кожний новий день. На жаль, жорстока смерть перервала нитку її життя і залишила глибокий жаль не лише серед нас, союзників, але й серед цілої громади, що її знала.

Анна народилася в Нью-Йорку 8 березня 1917 р. в родині Михайла і Парасі Дуди-Кудлак. Працювала для У.С.Говернмент Нейві Департамент. Пішла на пенсію з Де Армі Порт оф Ембаркаціон, Бруклін. Вже будучи пенсіонеркою, працювала довший час як такс колектор в місті Ламберланд. Вдова по бл.п. Стефанові Косціву жила у Глен Спей. Була національно свідомою, любила рідні традиції. Тут включилася в 62-ий Відділ СУА і довгий час була активною членкою. Одну

каденцію (1982-1983) була головою Відділу. Вірно сповнивши свої обов'язки супроти рідної церкви, громади, відійшла у краший світ, залишивши добрий спомин і жаль у наших серцях.

Замість квітів на могилу нашої членки бл.п. Анни Косців на пресовий фонд "Нашого Життя" складаємо 80 дол.

Управа і членки 62-го Відділу СУА в Глен Спей

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає за домовленням тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.
Адреса: "Our Life", 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

21-ИЙ ВІДДІЛ СУА, БРУКЛІН, Н.Й.

Річні Загальні Збори 21 Відділу СУА відбулися 28-го січня 1990 р. Окружну Управу репрезентувала Іванна Клим.

Вибрано Управу в такому складі: Емілія Ройовська — голова, Марія Буліч — заступниця голови, Марія Гусаковська — секретарка, Марія Світій — скарбничка.

Референтки: Ольга Подусовська — організаційна, Марія Рейнарович — культурно-освітня, Емілія Саноцька — пресова, Глікерія Слабичька — суспільної опіки, Стефанія Пасторе — імпрезова, Катерина Кунька, Катерина Осадчук, Марія Бартосевич і Анастазія Требецька — господарські.

Контрольна комісія: Марія Бартосевич — голова, Емілія Саноцька і Анна Заплітна — члени.

Емілія Саноцька
пресова референтка

22-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО

Річні Загальні Збори 22-го Відділу СУА відбулися 18 березня 1990 р. До Президії увійшли: Іванна Горчинська, Софія Крупка, Міра Ганкевич. Від Окружної Управи вітала збори Анастазія Хариш, голова Округи.

Управу вибрано в такому складі: Ольга Мартинюк — голова, Олена Харкевич, Іванна Горчинська — заступниці голови, Люба Шеремета — протоколярна секретарка, Дарія Менцінська — кореспонденційна секретарка, Надя Дзидзан — фінансова секретарка, Ольга Гаврилук — касир, Валентина Цурковська — касир помічник.

Референтки: Лін Басюк, Евстахія Струтинська, Любомира Огаренко, Рома Турянська, Софія Залуцька — культурно-освітні; Галя Янчишин, Ярослава Фаріон, Соломія Кавка, Анна Кульчицька — імпрезові; Анна Білинська, Ольга Люшняк — організаційні; Мирослава Шевчик — пресова; Люся Самбірська, Леонтина Боднарук, Софія Залуцька — радіопередач; Іванна Городиська, Міра Ганкевич — бібліотеки і музею; Олена Харкевич — архіву; Анна Марчук, Стефанія Форович, Анна Дячун, Ярослава Іванишин, Марія Гірняк — суспільної опіки; Анізія Струц — стипендіяна і сусп. опіки; Марія Васько, Юстина Мельник, Софія Дідицька, Анна Кучма — господарські.

Контрольна Комісія: Зіна Дичій, Іванна Припхан, Юлія Назаревич.

Мирослава Шевчик
пресова референтка

66-ИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні Загальні Збори 66-го Відділу СУА відбулися 4 березня 1990 р. Окружну Управу репрезентувала Лідія Фіцалович. До Президії увійшли: Олександра Кизик, — голова, і Віра Гусак, — секретарка.

Управу на 1990 р. вибрано: голова — Ірена Гладка, заступниця голови — Олександра Кизик, секретарка — Марія Висовська, касирка — Ірена Мандич.

Референтки: фінансова — Емілія Іванів, культурно-освітня — Лідія Фіцалович, музейно-організаційна — Віра Гусак, суспільної опіки — Марія Кульчицька, пресова — Ірина Гриневич, господарські — Ольга Посполіта, Лідія Козюпа, Емілія Іванів.

Контрольна комісія: Марія Кульчицька, Інка Лодинська, Лідія Фіцалович.

Ірина Гриневич
пресова референтка

73-ИЙ ВІДДІЛ СУА, БРІДЖПОРТ, КОНН.

Річні Загальні Збори 73-го Відділу СУА відбулися 25 лютого 1990 р.

До Президії увійшли: Ольга Сусла — голова, Мирослава Чубата — секретарка.

Управу вибрано в такому складі: Анна Гомік — голова, Марія Слевінська — заступниця голови, Стефанія Бабій — касир.

Референтки: Юлія Бурий — організаційна, Дарія Стахів — музею, Тамара Пеленська — культ-освітня, Марія Цап — імпрезова, Мирослава Чубата — пресова (в укр. мові), Олександра Вучек — пресова (в англ. мові), Ярослава Ковач — суспільної опіки, Ярослава Ковач, Надя Чубата, Юлія Бурий, Марія Герич — господарські, Рома Гайда — вільний член.

Контрольна Комісія: Ярослава Ковач, Анна-Марія Шулельницька, Дарія Стахів.

Мирослава Чубата
пресова референтка

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$20.00, half year \$10.00, single copy \$2.00.
COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 20.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 20.00 дол., піврічна 10.00 дол. Поодинокое число 2.00 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 20.00 американських доларів.

©Copyright 1990 Ukrainian Women's League of America, Inc.

Printed in USA by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011

(201) 772-2166
FAX (201) 772-1963

Полтавські взори зі збірки Юлії К. Пастухів. Початок XX ст. Вишивати чорними та червоними нитками D.M.C. ч. 321. Рисувала Ольга Трачук.
Embroidery designs from Poltava area, early 20th century. From the collection of Julia K. Pastukhiv. Use black DMC thread and red #321. Drawing by Olha Trachuk.